

B. A. R. P. R.

II

2892

L

E. Athanasie Napoleon
din Geniu

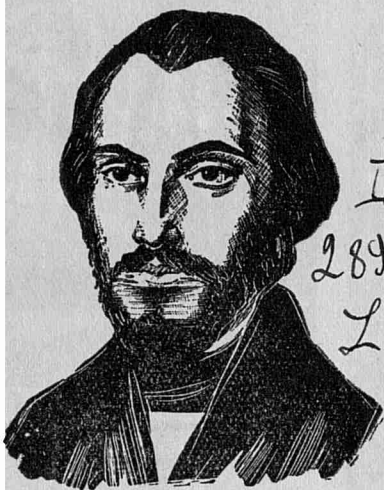
DOBROGEA
și
GURILE DUNĂREI

Text și Hartă

1896

BIBLIOTECA
AȘEZĂMÂNTULUI CULTURAL

II
2892
L.

„NICOLAE BĂLCESCU”

10166

DOBROGEA

ȘI

GURILE DUNĂREI

DIN PUNCTELE DE VEDERE

FISIC-MILITAR ȘI POLITIC-ADMINISTRATIV

(TEXT ȘI HARTĂ)

DE

Locotenent ATHANASIE NAPLEDN

DIN GENIU.

BUCUREȘCI

STABILIMENTUL GRAFIC I. V. SOCECŨ

59, STRADA BERZII, 59.

1896.

Fie-care exemplar va purta semnătura mea.

Loestenenk Alb Repolean

Domnului General A. Berendei

Posta mea, sef. Inspector de armie

Ca semn de respect și înaltă stima

Lieutenant Alh. Hipoleon
du genre
1896 Septembre

P R E F A Ț A

Încă de acum patru ani, pe când mă aflam la Regimentul No. 2 geniu Focșani, am făcut deja o mică încercare spre a scrie ceva asupra „Dobrogei și gurilor Dunărei, din punctul de vedere fizic și militar“.

Acastă încercare am făcut-o, de ôre-ce titlul de mai sus fiind subiectul tezei ce mi se dăduse de șcôla Regimentară, eram nevoit a scrie ceva asupra subiectului dat.

Lipsa completă însă de date asupra acestei provincii, m'a făcut să depun de o camdată lucrarea incompletă și numai cu puținele date ce am putut culege atunci; luându-mi însă ferma hotărîre, ca mai târziu să completez acastă lucrare.

În adevăr, vîdînd o lipsă aprôpe completă asupra descrierii acestei provincii pe care o avem în stăpînire de aprôpe două-deci de ani. Așa fiind, m'am hotărît a întreprinde personal în timpul verei a 2 ani consecutivi, excursiuni în aprôpe mai tôte localitățile acestei provincii, adunînd tot felul de notițe, redigînd apoi lucrarea de față: **Dobrogea și gurile Dunărei, din punctele de vedere fizic-militar și politic-admini-**

strativ, singurile puncte de vedere ce am crezut că interesază mai în de aproape pe ori-cine.

Descrierea acestei provincii până în present, destul de necunoscută de o mare parte dintr'e noi, m'a făcut să dau la lumină puținele date ce am cules și să lucrez în același timp și o **Hartă a Dobrogei** corespunzătoare textului; așa în cât se va vedea că există concordanță într'e tot ce este în text și hartă.

București, 15 Iulie 1896.

DEDIC
ACESTĂ ÎNTÂIA A MEA LUCRARE

DOMNULUI

Lt.-Colonel G. JANNESCU

Sub-Şeful Institutului Geografic

Fostul meu Şef şi Profesor de Geografie Militară

CA

RECUNOSCINŢĂ

DOBROGEA
ȘI
GURILE DUNAREI

DESCRIERE FISICA-MILITARA ȘI POLITICA-ADMINISTRATIVA

DOBROGEA

PARTEA I-a.

DESCRIERE FISICĂ-MILITARA

Situațiune. Dobrogea ocupă partea orientală a Regatului României; coprinsă într'e Dunăre la Nord și Vest, Marea Négră la Est și linia convențională ce-i servă de frontieră despre Bulgaria, la Sud.

Ea este situată într'e $43^{\circ},46'$ și $45^{\circ},28'$ de latitudine nordică și $25^{\circ},2'$ și $27^{\circ},21'$ de longitudine orientală ¹⁾.

Formă. Dobrogea are forma unui cadrilater ne-regulat, ale cărui cele 4 laturi ar fi: latura de Vest, o linie ce ar uni Silistra cu Galați; latura de Nord, o linie ce ar uni Galați cu Vilcov ²⁾; latura de Est, o linie ce ar uni Vilcov cu Ianlık ³⁾ și latura de Sud, o linie ce ar uni Ianlık cu Silistra.

Intindere. Suprafața totală a Dobrogei este de aprópe 15.000 kmp. Lungimea de la Nord la Sud, socotită pe soseaua Tulcea-Constanța-Mangalia până

¹⁾ Considerând meridianu ce trece prin farul portului Sulinn.

²⁾ Oraș din Basarabia, la gura Chillei.

³⁾ Ultimul punct locuit pe țărmul Mărei-Negre, lângă frontiera bulgară.

la Ilanlik, este de 183 km. Lăţimea socotită pe Dunăre şi braţul Sulinei, începând de la Galaţi şi până la portul Sulinei, este de 92 mile sau 170 km., socotind toate sinuosităţile braţului Sulinei; iar în linie dreptă de la Galaţi la Sulina ar fi de 130 km.

Lăţimea minimă o atinge în dreptul depresiunii Cernavoda-Constanţa şi este de 66 km., socotită pe calea ferată ce unesce Cernavoda cu Constanţa.

Lungimea liniei convenţionale de la Sud, care formează frontiera politică despre Bulgaria, este de 136 km., măsurată pe distanţa ce separă cele 45 pichete de pe frontieră. O linie dreptă însă, ce unesce Silistra cu Mangalia sau Ilanlik, măsoară 112 km.

Limite naturale şi politice. Limitele naturale şi politice ale Dobrogei sunt următoarele:

La Vest, hotarul natural ce o desparte de Muntenia este Dunărea, începând de la aproape 2 km. spre Est de Silistra, din dreptul insulei Pastramagi şi până la Galaţi, sau gura Prutului.

La Nord, hotarul politic al Dobrogei este Basarabia, de care se desparte prin Dunărea propriu zisă, de la gura Prutului şi până la punctul Pătlăgência; de unde apoi începe braţul Chiliei, până în dreptul uneia din gurile Chiliei numite Stari-Stambul, pe unde trece frontiera politică despre Basarabia.

La Est, este udată de Marea Năgră, care îi formează hotarul natural în această parte, din dreptul gurei Stari-Stambul şi până la Ilanlik, lângă frontiera bulgară.

La Sud, are ca hotar politic o linie convenţională lungă de 136 km., care pleacă de la 1 km. jumătate la Sud de Ilanlik şi până la aproape 2 km.

la Est de Silistra, frontiera trecând într'e oraș și fortul Arab-Tabia ¹⁾).

Descriere geologică.

În descrierea unei regiuni, studiul geologic trebuie să formeze baza sau punctul de plecare; căci descrierea geologică, este baza esențială a cunoștinței formării terenului.

În adevăr, toate accidentele exterioare ale unei regiuni ca munți, ape etc., sau geografia fizică a unei regiuni, depind de circumstanțele geologice ale timpurilor preistorice; tot ast-fel depinde și geografia politică sau dezvoltarea popórelor, așezarea și formarea lor în state etc.

Din punctul de vedere geologic, solul Dobrogei aparține mai mult ridicăturii munților Caucas, cari la o epocă geologică au ridicat și solul Dobrogei. Analiza straturilor munților Caucas, cu acela al insulei Șerpilor și a înălțimilor Dobrogei; precum și direcțiunea acestor înălțimi, ce par a fi o continuare a lanțului munților Caucas, ne întărește în această părere.

Terenurile Dobrogei, le putem împărți geologicește în 2 părți: Uă parte aparținând ridicăturii Caucasului și situată la Nordul depresiunii Cernavoda-Constanța, formând insula Măcin; iar a doua parte cu mult mai mică, coprinde terenul de la Sudul depresiunii Cernavoda-Constanța și care pare a aparține ridicăturii Balcanilor.

¹⁾ Unul din cele 2 forturi principale dimprejurul Silistrei și anume: Megidie-Tabia și Arab-Tabia; acesta din urmă cădând pe teritoriul nostru.

Analisa terenurilor Dobrogei, o putem vedea făcând următoarele 3 secțiuni ¹⁾ în terenurile ei și anume:

1. *Uă secțiune longitudinală*, de la Nord la Sud și care trece prin localitățile *Isaccea-Megidie-Derechioi* (fig. 1, planșa I).

2. *Uă secțiune transversală*, de la Vest la Est și care trece prin *Dăeni-Caugagi-Jurilofca*, până lângă țărmul Mărei-Negre (fig. 2, aceeași planșe).

3. *Uă altă secțiune transversală*, mai spre Nord, începând de la *Carcaliu* (15 km. la Sud de Măcin) și trecând prin *Niculifel* și *Tulcea* (fig. 3, aceeași planșe).

Din examinarea acestor tăeturi, putem stabili sau analiza terenurile Dobrogei și cari ar fi următoarele: Terenuri primitive, reprezentate prin granit și mica-chiste; terenuri paleozoice (silurian), aparținând epocii primare; terenurile triasic, jurasic și cretaceu, aparținând epocii quaternare.

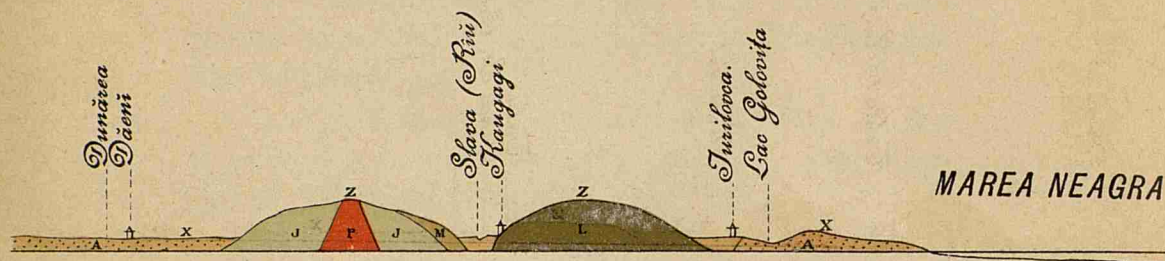
Modul repartisărei acestor terenuri, se vede destul de lămurit în cele 3 secțiuni, făcute în terenurile Dobrogei (fig. 1, 2 și 3 planșa I).

Terenul de la Sudul depresiunii Cernavoda-Constanța, este mai mult calcaros și aparține epocii quaternare; iar terenurile de la Nordul acestei depresiuni, sunt granitice și aparțin epocii secundare.

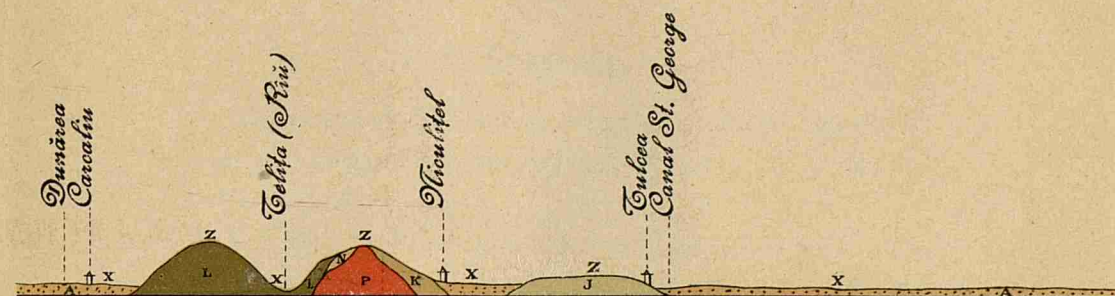
¹⁾ Secțiuni făcute de A. de Richard, inginer de mine.

Tăeturi în terenurile Dobrogei. (Scara $\frac{1}{800000}$)

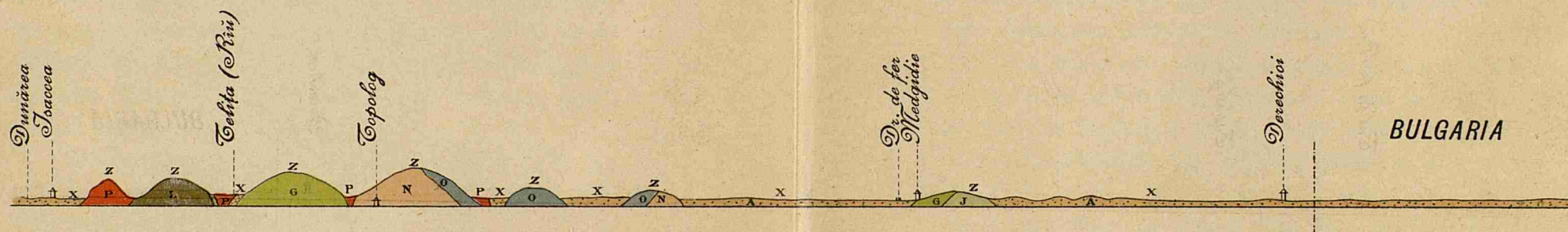
No. 2. Secţiune de la Dăeni-Kaugagi-Jurilovca

No. 3. Secţiune de la Carcaliu-Niculitel-Tulcea

No. 1. Secţiune de la Isaceea-Medgidie-Derechioi

EXPLICAREA CULORILOR ŞI LITERILOR

1) <i>Alluvion quaternar</i> (Loess)	A	4) <i>Trias</i>		7) <i>Azoïque</i> (<i>Micaschiste,</i> <i>Talcoschiste, Gneiss</i>)	O
2) <i>Cretaceu</i>	G	5) <i>Dévonien</i>	M	8) <i>Granit</i>	P
3) <i>Jurassic</i>	J	6) <i>Paléozoïque</i> (<i>Silurien</i>)	N		
	K				

X Regiune inferioară (Lacuri sărate şi surse feruginoase). Agricultură, cereale.

Y Regiune mijlocie (Sare gemă, lignite, petrol, surse sulfurase). Agricultură: cereale, arbori fructiferi, vii, păduri, păşuni.

Z Regiune superioară (Antracite, graphite, etc.) Agricultură: Păşuni şi păduri.

DESCRIERE FISICA

I. Orografie.

Din punctul de vedere orografic sau al reliefului solului, Dobrogea nu are un sol uniform, ci prezintă diferite aspecte.

Ast-fel : la Sud este aproape plat și format din mici mamelone, cari nu țin mai nici o legătură într'e ele; în centru este puțin accidentat, prezintă chiar o depresiune sau spintecătură, aceea a Cernavodei-Constanța; pe măsură ce înaintăm spre Nord, terenul se ridică și devine o regiune mamelonată, în care mamelonele țin legătură într'e ele, dând orice direcțiune înălțimilor Dobrogei.

Cele mai mari înălțimi, se găsesc în unghiul Nord-Vestic al ei, împrejurul Măcinului unde este și nodul orografic al regiunii; ast-fel vârful Greci și încă câteva din împrejurimi, au înălțimi până la 450 metri. Din acest nod orografic pleacă o serie de înălțimi, unele spre Sud; iar altele spre Est, sau Sud-Est.

Aceste înălțimi merg aproape paralel cu cursul Dunărei și mai aproape de ea de cât de Mare, determinând cele 2 cline, din cari se scurg apele Dobrogei, unele către Dunăre; iar altele către Mare, sau regiunea lacurilor.

Ast-fel, din *vârful Greci* (426 metri), începe o serie de înălțimi spre Sud; formate precum am ști deja, din mamelone înalte, legate unele de altele. Pe această serie de înălțimi întâlnim următoarele părți mai ridicate, pe cari le vom numi vîrfuri: *Vârful Iailu* (249 metri), în dreptul comunei Ortachioi; *vârful Sa-*

kar-Bair sau *Atmagea* (400 metri), situat la câți va kilometri, în apropierea comunei Atmagea. Acastă serie de înălțimi, se micșorează pe măsură ce înaintăm spre Sud, până în dreptul depresiunii Cernavóda-Constanța; unde cele 2 cline dispar, solul prezentând în această parte, mai mult aspectul unei câmpii.

Tot din nodul orografic al regiunii de Nord-Vest, plăcă spre Est și Sud-Est alte serii de înălțimi, purtând diferite numiri și anume: *Culmea lui Isac*, plăcă din vîrfu numit *Piscu Tutuiat* (546 metri), merge d'alungul Dunărei și a brațului Sf. Gheorghe și aprópe paralel cu cursul ei, terminându-se lângă Dunavăț. Pe această culme, începând de la Vest spre Est, întălnim următoarele vîrfuri: *Pădurea Taița* (284 metri); *Telița* (290 metri); *Tulcea* (205 metri); *Beștepe* (242 metri). Aceasta culme are o clină căt se póte de repede în partea despre Dunăre și mai dulce în partea despre Sud.

Uă altă serie de înălțimi sau mamelóne, strîns legate unele de altele, numită *culmea Niculișelului*, pleacă din vîrfu *Pădurea Taița*. Această culme merge în direcțiunea Sud-Est și aprópe paralel cu culmea lui Isac, printr'e riurile Telița și Taița, până la confluența lor în lacul Babadaguluî.

În fine, ultima serie de înălțimi mai importantă, la Sudul precedentei, este *Culmea Babadagului*, care pleacă tot din nodul orografic al regiunii de Nord-Vest și anume din vîrfu *Țaila*. Această culme se întinde, între riul Taița și Valea Cerchezească, mergând aprópe paralel cu cele 2 precedente și terminându-se lângă regiunea lacurilor.

La Sudul depresiunii Cernavoda-Constanța și

pană la frontiera despre Bulgaria, solul Dobrogei prezintă aspectul unei regiuni întinse mamelonate, unde mamelonele nu țin legătură unele de altele, precum o țin cele de la Nordul depresiunii. Aceste mameleone, cresc în înălțime pe măsură ce ne scoborim spre Sud, în direcția Balcanilor. În această parte a Dobrogei, cuprinsă într'ea depresiunea Cernavoda-Constanța și frontiera Bulgară, cele 2 cline care despărțeau apele Dunărei și ale Mării Negre dispar. Lipsa cursurilor de apă, de asemenea este destul de bine simțită.

Făcând o comparațiune într'ea solul Dobrogei și acela al Munteniei și Sudul Basarabiei, se vede că e mult mai ridicat; malul drept al Dunărei, care în Bulgaria domină malul stâng din Oltenia și Muntenia, continuă și în Dobrogea, de a domina malul opus din Muntenia și Sudul Basarabiei.

Țărmlul Mării Negre, pe porțiunea cuprinsă între Mangalia și Constanța, încă domină Marea. La Nord de Constanța și până în dreptul Deltei Dunărei, țărmul Mării este destul de jos și alocurea chiar nisipos.

Delta Dunărei, din punctul de vedere al reliefului solului, prezintă un aspect cu totul diferit de al restului Dobrogei. Nu se întâlnește în toată Delta, absolut nici o înălțime. Toată porțiunea de teren, cuprinsă într'ea brațul Sulina și Chilia, precum și cea cuprinsă într'ea brațul Sulinei și Sf. Gheorghe, prezintă identic același aspect; adică o regiune mlăștină, presărată din distanță în distanță cu o mulțime de bălți, cari comunică într'ea ele, precum și cu brațele Dunărei limitrofe.

În timpul creșterii apelor, aceste bălți și riuri

ce le unesc cu brațele Dunărei, primesc prisosul de apă din timpul creșterii apelor Dunărei, pentru al reda, atunci când apele brațelor Dunărei scad din nivelul lor.

În Delta Dunărei, într'eu brațul Sulinei și al Chiliei, întâlnim ca detaliu topografic : *Padurea Letea*, spre partea mării, în dreptul Vilcovului. La Sudul brațului Sulinei, în porțiunea Deltei cuprinsă într'eu acest braț și acela al Sf. Gheorghe, se află al 2-lea detaliu topografic : *Padurea Caraorman*, care e cu mult mai mică ca cea precedentă și se află situată în partea de mijloc, în dreptul comunei cu asemenea numire. Mare parte din terenul mlăștinos al Deltei este acoperit cu trestii.

Porțiunea de teren cuprinsă într'eu brațul Sf. Gheorghe, Marea Neagră, Lacu Razelm și riul Dunavăț, prezintă identic același aspect ca și Delta Dunărei.

La Sudul acesteia, începe *Regiunea Lacurilor mari* ale Dobrogei și anume : *Razelm*, *Golovița*, *Zmeica* și *Sinoe*, cari lacuri intră mult în solul Dobrogei. În această parte, țărmul Mării Negre nu este destul de bine definit, până aproape în dreptul comunei Caraharman (gura Buazului); acesta din cauza miciei diferențe de nivel, dintr'eu solul Dobrogei și Mare.

La Sudul celor 4 mari lacuri expuse mai sus și anume într'eu gura Buazului și portul Constanța, întâlnim o altă serie de 3 mici lacuri : *Gargalik*, *Taşaul* și *Siut Ghiol* care fac ca țărmul Mării Negre se continue a fi și în această parte cât se poate de jos.

În porțiunea cuprinsă într'eu Constanța-Mangalia

(până la frontiera Bulgară), țărmul mării începe a se înălța, în unele părți dominând chiar Marea.

II. Idrografie.

Din punctul de vedere idrografic, apele Dobrogei le putem resuma la 2 mai însemnate și anume: *I-ia Dunărea*, cu afluenții și *Gurile ei* și *II-lea Marea Neagră*, cu regiunea marilor lacuri.

I-ia Dunărea.

Dunărea, udă partea de Vest și Nord a Dobrogei. Începând de la 1 kilometru jumătate la Est de Silistra, cursul Dunărei propriu zise și al brațului Chiliei, până în dreptu gurei Stari-Stambul, măsoară 410 kilometri.

La început pe o mică porțiune, coprinsă într'e Silistra și până dincolo de Ostrov (în dreptul comunei Bugeac), curge de la Vest la Est; de aci și schimbă cursul în direcțiunea Nord-Est, până la Rașova; apoi curge spre Nord, până în dreptul Hârșovei, formând un arc de cerc puțin deschis. De la Hârșova cursul Dunărei descrie un arc de cerc mai mic și invers celui precedent și continue apoi cursul direct spre Nord, formând câte-va mici cotituri, până în dreptul Măcinului. De la Măcin, curge spre Vest apröpe 10 kilometri, până în dreptul Brăilei. De aci curge iarăși spre Nord, până la Galați și de aci spre Est, până la Reni; descriind în general pe porțiunea cursului ei, coprinsă într'e Măcin și Reni, un mare arc de cerc. La Reni, cursul Dunărei schimbă

iarăși de direcție în spre Sud, pentru a o relua spre Est, până în dreptul punctului Pătlăgeanca, după ce a udat Cartal de partea Basarabiei și Isaccea de partea Dobrogei.

De la punctul Pătlăgência încep :

Gurile Dunărei

1. *Brațul Chiliei*. 2. *Brațul Sulinei* și 3. *Brațul Sf. Gheorghe*.

1. Brațul Chiliei.

Acest braț formează frontiera naturală și politică despre Basarabia. Lungimea lui este de 110 kilometri. El udă Ismail către începutul lui ; apoi intr'e satu Pardin și Chilia-Nouă (Basarabia), brațul principal al Chiliei 'și subimparte apele în mai multe brațe mici, dintr'e cari 2 sunt mai principale și anume : cel de la mijloc *Serednie*, pe unde trece frontiera politică despre Basarabia și cel de la Nord *Stepovoi*, care poartă aceeași numire și în porțiunea Chilia-Vilcov, punându-se în comunicație cu Marea prin canalul Otcheacof. ¹⁾

În prima porțiune a brațului Chiliei, dintr'e Ismail și Chilia-Nouă, se formează patru ostróve : *Kofa*, *Kişlița*, *Soloneț* și *Tataru*. Cele d'ântai trei aparțin Basarabiei, iar ostrovul Tataru și alte două mai mici, teritoriului nostru.

La Est de orașul Chilia-Veche (Dobrogea), apele

¹⁾ Acéști gură a Chiliei Rușu au început a o canalisa.

brațului Chiliei se despart din nou, în mai multe brațe secundare, pentru a se împreuna iarăși într'unul singur aproape de gură, în dreptul orașului Vilcov. Aceste brațe secundare sunt în număr de trei : *Stepovoi* la nord, *Solomonov* la mijloc, prin care trece și frontiera și *Cerneofca* la sud.

Aceste brațe în porțiunea dintr'e Chilia-Veche și Vilcov, închid într'e ele patru insule, dintr'e cari două aparțin teritoriului rusesc; iar alte două și anume : *Cerneofca* și *Babina* aparțin teritoriului Dobrogei.

În dreptul orașului Vilcov (Basarabia), apele Dunărei curgând prin brațele Chiliei, se scurg în Marea Neagră prin nouă guri, formate prin intervalele ce separă cele nouă insule, de la gura acestui braț și cari insule sunt : *Belgarod*, *Otcheacof*, *Ankodinovo*, *Pesceanoi*, *Stambulu-nou*, *Kuban*, *Stambulu-vechiu* și *Popina*.

Gurile Chiliei dintr'e aceste insule, poartă numirile următoare : gura *Belgarod* ; gura *Otcheacof* ; gura *Rakov* ; gura *Ankodinovo* ; gura *Otnoino* ; gura *Pesceanoi* ; gura *Nou Stambul* ; gura *Kuban* și gura *Vechiu Stambul* sau *Stari Stambul*. Din aceste nouă guri, două sunt mai principale : *gura Otcheacof* ce se canalizează de Ruși, voind a face brațul Chiliei navigabil și *gura Stari-Stambul* la sud, prin care trece frontiera politică despre Basarabia.

2. Brațul Sulinei.

Acest braț este lung de 82 kilometri și începe de la punctul Ceatal (Agenția Comis. Europ. Dunărene), ceva mai la Est de Tulcea, și se termină la

portul Sulina. Lărgimea medie a acestui braț este de 70—80 metri, la gură însă are 125 metri ; adâncimea o are într'e 5—7 metri, iar la gura lui cu mult mai mare. Acest braț este cel mai îngust dintr'e gurile Dunărei, însă fiind canalizat este singuru navigabil. Canalizarea acestui braț este bine făcută și întreținută de o comisiune internațională europeană de navigațiune pe Dunăre ¹⁾, al cărui sediu este la Galați.

Acest braț este pichetat in tot lungu lui, continuându-se acéastă pichetare, pe tot cursul Dunărei până la Galați. La Sulina fiind mila 1, la Ceatal 45 și la Galați 92. Pentru a nu se face depozite pe fundul canalului, comisiunea de navigațiune întrebuințează mijloce de dragagiu in tot timpul. Pentru a se scurta calea într'e Sulina și Galați, s'a tăiat sinuositatea brațului Sulinei in formă de M, din dreptul milei 8, până in dreptul milei 18, numai prima porțiune care e și dată circulației, continuându-se și cea altă porțiune rămasă.

Brațul Sulinei este alimentat de Dunărea proprie, precum și de diferitele riuri sau canale, ce lęgă lacurile Deltei Dunări cu acest braț. Aceste riuri sau lacuri, adun un escedent de apă in timpul creșterii apelor Dunărei, pentru al da inapoi in timpul descreșterii lor. In tot lungul acestui braț nu intilnim nici o localitate locuită, afară de 2 la extremitățile lui, punctul Ceatal de o parte, unde se află și o gențe a Comisiunei europene Dunărene și portul S lnei de partea Mărei.

¹ A se vedea misiunea acestei comisiuni europene Dunărene la sfîrșitul părții I

3. Brațul Sf. Gheorghe.

Acest braț are o lungime de 106 kilometre, socotind tot de la punctu Ceatal și până la gura lui, în dreptu satului Sf. Gheorghe (Catêrlez). Acest braț ca și acela al Chiliei fiind necanalizat și din cauza depunerii apelor Dunărei mai ales la gura lui, îl face impropriu navigațiunei; totuși o navigațiune ușoră cu vase mai mici, ar fi posibilă. În general acest braț este cu mult mai larg și alocurea mai profund ca precedentul.

Delta Dunărei.

Sub numele de Delta Dunărei, se înțelege totă porțiunea de teren din solul Dobrogei, coprinse într'e brațul Sf. Gheorghe, Chiliei și Marea Nêgră. Această Deltă are forma unui triunghiu isoscel, ale cărui virfuri ar fi : punctul Pătlăgência, orașul Vilcov și satul Sf. Gheorghe (Catêrlez); iar ca laturi ar fi : brațul Chiliei și al Sf. Gheorghe, formând cele 2 laturi ale triunghiului; iar a treia latură sau basă, ar fi linia ce ar uni Vilcov cu Sf. Gheorghe (Catêrlez).

Brațul Sulinei, l'am putea considera ca o bisec-triță în acest triunghiu și el împarte Delta în 2 mari insule : 1. *Insula Letea*, la Nordu brațului Sulinei și 2. *Insula Sf. Gheorghe*, la Sudul aceluiași braț.

1. *Insula Letea*. Este coprinsă într'e brațul Chiliei, Sulinei și Marea. Acéstă insulă este presărată de o mulțime de lacuri, cari comunică atât într'e ele unele cu altele, cât și fie care din ele cu unul sau cel alt din cele 2 brațe de alături, al Sulinei sau Chiliei.

Cele mai principale lacuri ale acestei insule sunt: *Roșu, Fortuna, Costin, Tatanir, Babino, Matifa și Merhei*. Riurile sau mai bine zis canalele *Șondei și Lopatnez*, alimentează canalul Sulinei cu apele acestor lacuri. În partea de Est a insulei și anume în dreptul comunei Satul-nou, se află *Padurea Letea*.

2. *Insula Sf. Gheorghe*. Această insulă se întinde la Sudul insulei Letea și e cuprinsă într'e brațul Sulinei, al Sf. Gheorghe și Marea. Din punctul de vedere hidrografic și topografic, prezintă întocmai aceeași asemănare cu a insulei Letea. Lacurile cele mai principale din această insulă sunt: *Gorgova, Obretin, Luminei, Puiuleț, Puiu, Ghiolu-Roșu* etc. Aceste lacuri comunică într'e ele și la rindul lor cu brațele Dunărei, Sulina sau Sf. Gheorghe. În centrul acestei insule se află *Pădurea Caraorman*, care e cu mult mai mică de cât pădurea Letea. În general, Delta Dunărei este o regiune plină cu bălți sau mlaștine și acoperită cu trestii pe porțiuni întinse.

Afluenții Dunărei și bălțile ce ea formează.

Pe totă întinderea cursului său, de la Silistra până în dreptul Cernavodei, Dunărea nu primește nici un afluent principal. O serie de bălți, însă se întind d'alungul cursului ei și anume: *Balta Gârlița*, care primește un mic pârîiaș, ce poartă aceeași numire; apoi bălțile: *Oltina, Vederésa*¹⁾, *Baciu, Cochirleni* etc.

¹⁾ O particularitate a acestor lacuri, este aceea că în ele sunt un fel de insule plutitoare, ce port numele de *Coșcove*. Aceste insule sunt formate dintr'un fel de cöje pe suprafața apei. Cöja e formată din stufuri putrezite ames-

În depresiunea Cernavoda-Constanța, găsim lacul *Carasu* în dreptul Cernavodei, care la rîndul său comunică cu Dunărea și cu o serie de mici lacuri, ce se țin lanț unele de altele și se întind de o parte și alta a căi ferate, până dincolo de Megidie. Aceste lacuri se alimentează, din nișce isvóre cu apă bună și limpede de la Murfatlar.

La Nordul depresiunii Cernavoda-Constanța, afluenții Dunărei, iau naștere din clina occidentală a înălțimilor ce separă apele Dunărei, de ale Mării Negre. Acești afluenți sunt de scurtă durată, de ore ce seria înălțimilor Dobrogei, ce separă basinul Dunărei de al Mării Negre se apropie mai mult de malul Dunărei, depărtându-se de acela al Mării Negre.

Într'e afluenți Dunărei, putem cita :

Boazgicu, de scurtă durată, se varsă în Dunăre mai la Nord de Cernavoda, în dreptul cătunului cu asemenea numire.

Ramanu, isvorășce din dreptul comunei Topologu și se varsă în *canalu Băroiu*, care plcă din Dunăre, din dreptul Hârșovei și se termină iarăși în Dunăre, în dreptul comunei Dăeni.

Picinéga, isvorășce din dreptul comunei Cărjilar, trece aprópe la limita de Sud a județului Tulcea și se varsă în Dunăre, în dreptul satului cu acelaș nume.

Cerna, se varsă în Dunăre, în lacu din apropiere de Satu-nou, după ce a trecut prin mijlocul comunei Cerna.

tecate cu pămînt ; ea e destul de grósă pentru a permite să créscă pe ea sálcii și a se adăposti chiar turme de oi. Un vînt puternic, le póte mișca puțin dintr'un loc într'altul.

Iglița, udă comuna Greci și se varsă în lacu Iglița, care ca și precedentul comunică cu Dunărea.

În dreptul Măcinului și ceva mai la Sud de el, întâlnim *lacu Carcaliu*, în dreptul comunei cu asemenea numire; mai spre Nord în colțul Nord-Vestic al Dobrogei, d'alungul Dunărei, într'e Măcin și Isaccea se întinde o serie de lacuri, dintr'e cari două sunt mai însemnate: *Jijila* și *Crapina*. În această parte ceva caracteristic, este marele contrast ce există, într'e această regiune mlăștinosă și regiunea imediat alăturată, în care se ridică vîrfuri destul de înalte.

II. Marea Năgră și regiunea marilor lacuri cu afluenți lor.

Marea Năgră, udă Dobrogea în partea sa de Est, pe o întindere de 234 km. La Sud de Delta Dunărei și până în dreptul portului Constanța, întâlnim regiunea lacurilor Dobrogei, cari se țin legate unele de altele și cari primesc apele ce isvorăsc din clina orientală a înălțimilor Dobrogei, cari separă basinul Dunărei, de acela al Mărei Negre.

Mai întâi întâlnim: *Rîul Dunavăț*, care unește lacul Razelm cu brațul Sf. Gheorghe; lacul *Dranov* care comunică cu Dunavățu și cu lacul Razelm.

Apoi marile lacuri ale Dobrogei și anume: *Razelm*, *Golovița*, *Zmeica* și *Sinoe*, cari comunică cu marea, prin strămptorea *Portiței* și *Perițesca*. Aceste două din urmă strămptori, formeză gurile prin cari se alimentează cele patru mari lacuri ale Dobrogei, cu apele Mărei Negre.

În lacul Razelm se află *insula Popina*, în dreptul comunei Sarınasuf. Porțiunea de teren mlăștinos, coprinsă între lacul Sinoe și țărmul Mărei Negre, poartă numele de *Kituk*.

Lacul Babadag, este situat în partea de Vest a lacului Razelm și în apropiere de orașul Babađag. El comunică cu lacul Razelm, printr'un mic canal. Acest lac este alimentat de apele a 2 râuri: *Telița* sau *Cilicu* și *Taița*.

Telița sau *Cilicu*, isvorăște din pădurile de lângă satul cu asemenea numire; curge mai întâi paralel cu culmea lui Isac, până în dreptul comunei Cataloi, de unde 'și schimbă cursul spre Sud și se varsă în lacul Babadag, în partea numită Coda Băltii, din dreptul comunei Zebil.

Taița, isvorăște din pădurile Taița, curge aproape paralel cu cel precedent și se varsă în lacul Babadag, aproape în acelaș loc ca și precedentul, în dreptul punctului de încrucișare al soselelor Tulcea-Babadag și Babadag-Măcin.

Alături cu lacul Sinoe întâlnim *lacul Tuzla*, care comunică cu Sinoe. Mai jos, d'alungul țărmului Mărei Negre găsim: *lacul Gargalik* și *lacul Tașaul* care primesce apa *Casimcea* sau *Tașaul*.

Rîul Slava cerchezescă, ia naștere din Sakar-Bair (Atmagea), udă comunele Atmagea, Slava cerchezescă și Slava rusescă și se varsă apoi în un mic lac de lângă balta Zmeica.

La Nord de Constanța, întâlnim *lacul Siut-Ghiol*, iar la Sud de Constanța, *lacul Tuzla-Ghiol* în dreptul comunei și capului cu asemenea numire și în fine lângă frontiera bulgară la Sud de orașul Mangalia, se află

lacul Mangalia, lung de 8 km. și îngust numai de 1 km.; el primește apele unui mic pârâiaș, ce poartă asemenea numire.

Insule. Dunărea în cursul său, de la Silistra și până la punctul Pătlăgência, de unde încep gurile ei, formeză peste patru-zeci de insule mici sau ostróve, cari în majoritate sunt acoperite cu sălcii și nelocuite. Gurile Dunărei, sau brațul Chilieii mai precis, formeză și el o mulțime de ostróve sau insule; unele aparținând teritoriului Dobrogei, altele Basarabiei.

Cele mai principale ostróve, formate de cursul propriu zis al Dunărei, începând din dreptul Silistrei, până la punctul Pătlăgência, sunt următoarele :

Ostrovu Hopa și *Pastramagi*, în dreptul frontierei dintr'e Silistra și fortul Arab-Tabiei.

Ostrovu vechiu și *Tulchia*, ambele în fața orașului Ostrov; *ostrovul Lung*, în fața Rașovei; *ostrovul Troinu*, la Nord de Cernavoda, în fața comunei Seimeni-mici; *ostrovul Boazgic*, în dreptul comunei și la gura riului cu asemenea numire; *ostrovul Balaban* și *Veriga*, în dreptul comunei Topal; *ostrovul Kiciu* în dreptul Hârșovei; *ostrovul Carcaliu*, în dreptul comunei și lacului cu asemenea numire; *ostrovul Măcinului*, ceva mai jos de orașul Măcin și în fine *ostrovul Isaccei*, în fața orașului Isaccea.

De la punctul Pătlăgência, de unde încep gurile Dunărei, găsim următoarele insule: *Insula Letea*, cuprinsă într'e brațul Chilieii și al Sulinei; *insula Sf. Gheorghe*, la Sud de precedentă, cuprinsă într'e brațul Sulinei și al Sf. Gheorghe; în fine brațul Chilieii la rindul său, formeză următoarele ostróve: *Kofa*, *Kișlița*, *Soloneț* și *Tătaru*, cuprinse în porțiunea brațu-

lui Chiliei, dintr'e Ismail și Chilia-Nouă, cele d'ântăi trei aparținînd teritoriului Basarabiei și cel din urmă *ostrovul Tatar*, împreună cu alte două ostróve mai mici, aparținînd Dobrogei.

Mai departe într'e Chilia-Veche și Vilcov, apele Chiliei forméază alte 4 ostróve, dintr'e cari două aparțin Basarabiei, iar cele alte două, *ostrovul Cerneofca* și *ostrovul Babina*, aparțin Dobrogei; în fine la gura Chiliei în dreptul orașului Vilcov, se află nouă insule cari deschid prin intervalul ce le despart unele de altele, cele nouă guri ale brațului Chiliei. Aceste insule sunt următoarele: *Belyarod*, *Otcheacof*, *Ancodino*, *Otnoino*, *Pesceano*, *Stambul-Nou*, *Kuban*, *Stambul-Vechiu* și *Popina*.

În lacul Razelm și anume în dreptul comunei Sarinasuf, întălnim *insula Popina*. Asemenea în Marea Năgră și la 40 km. de portul Sulinei, se află: **Insula Șerpilor**, care aparține Romăniei. Acéstă insulă este situată într'e 45⁰, 15', 28" latitudine nordică și 27⁰, 52', 24" longitudine orientală; în vechime se numea *Levchi*, sau albă; *Ahilea* sau insula lui Ahile; iar mai tărziu insula eroilor sau fericitilor; azi pórta numirea de *insula Șerpilor*, din cauza mulților șerpi ce sunt în țărmurile ei scorburóse. Ea e constituită din o stăncă, formată parte din cremen (silex), parte vărósă, întocmai ca stăncile din Beștepe de pe culmea lui Isac.

În partea ei Sud-Vestică este fórte înaltă, iar în partea Nord-Estică este mai jósă. Este acoperită pe tótă întinderea sa, cu un strat subțire de pămănt negru roditor, pe care crește un fel de păiúș sělbat. În insulă nu cresc, decăt trei-spre-zece soiuri de

erburi. Dintr'ele păsări nu se află decât *Lari*, al căror strigăt se aseamnă cu risul copiilor; ele locuesc de mii de ani, au penele albe și din această cauză se vede că cei vechi, i-au dat numele de *insula Levchi* (albă); asemeni ele nu lasă a se stabili alte păsări, numai comorarii negri, un fel de corbi de mare, pot trăi prin crăpăturile stâncilor insulei. Tot aci în insulă, mai viețuesc nisce insecte sau viermi primejdioși numiți Scolopendri; alte vietăți nu se mai găsesc.

În mijlocul insulei se află un far, care iluminază corăbiilor drumul spre portul Sulinei. Paza insulei este încredințată unui pichet românesc dat de marina noastră și împreună cu un pasnic permanent, sunt însărcinați cu întreținerea farului, care e așezat pe partea cea mai înaltă a insulei, către centrul ei. Câte-va rezervore de apă, se găsesc în partea ei despre Vest.

Valea Dunărei.

Cu începere de la Silistra, pe totă porțiunea cursului Dunărei, cuprinsă într'ele Silistra și Hârșova, valea Dunărei în general este îngustă și acesta din cauza înălțimilor Dobrogei, cari se întind în unele părți chiar până în marginea apei. Astfel, de la Ostrov la Rașova, valea Dunărei este cât se poate de îngustă, nelăsând nici un spațiu pentru comunicațiuni. În această parte a cursului Dunărei, seria înălțimilor sau mai bine zis mamelónelor, se termină chiar în marginea apei. Lărgimea Dunărei în această parte, este de 770 metri

De la Rașova la Cernavoda, valea Dunărei continue încă a fi tot așa de îngustă; totuși valea lasă

un mic spațiu pentru comunicațiuni, șoséua care merge d'alungul Dunărei și care la început în porțiunea Ostrov Rașova, se depărtéază de malul ei, din dreptul Rașovei și în sus, urmăzá chiar valea Dunărei, aprópe de malul ei. Aprópe acelaș aspect il păstréază valea Dunărei și în porțiunea coprinsă între Cernavoda și Hârșova.

Puțin în avale de Hârșova, apele Dunărei și ale Borcei, se unesc într'o singură albie și din acéstă parte, valea Dunărei începe a se lărqi simțitor, până în dreptul comunei Dăeni; lărgimea Dunărei în apropiere de Hirșova, unde se unesc apele Dunărei cu ale Borcei, este în mediu de 780 metri. De la Dăeni în sus, valea începe a se strimta din nou, până în dreptul Măcinului; șoséua care se continue neîntre-rup d'alungul Dunărei, începe iarăși a se depărta puțin de malul ei, mergând d'alungul clinei délurilor sau înălțimilor ce despart apele Dunărei, de ale Mărei Negre.

De la Măcin la Isaccea, valea Dunărei se lărgesce mult, malul drept al ei fiind chiar dominat de cel stâng alocurea, precum în dreptul Barboși, Galați, Reni etc.

În dreptul Isaccei, seria înălțimilor ce forméază culmea lui Isac, se apropie pentru moment de malul Dunărei, pentru a se depărta apoi imediat, lărgind valea pe tótă porțiunea dintr'e Isaccea și Tulcea. În dreptul orașului Tulcea, malul Dunărei e destul de dominant și valea îngustă; după înălțimea Hora-Tepe, se póte întinde vederea spre Vest, până la Isaccea, iar spre Nord până la Ismail.

Valea Dunărei în dreptul Deltei Dunărei, presintă

topograficesce un aspect uniform, afară de porțiunea brațului Sf. Gheorghe dintr'e Tulcea și Dunavăț, unde valea e destul de îngustă și malul destul de înalt din cauza prelungirilor culmei lui Isac, cari se termină chiar lângă marginea apei.

Puncte favorabile trecerei.

Punctele cele mai favorabile de pe Dunăre, pe unde s'ar putea executa trecerea mai cu înlesnire sunt: pe totă porțiunea cursului Dunărei, cuprinsă într'e Silistra și Hârșova, nu se poate executa nici o trecere, decât în dreptul *Silistrei* și *Hârșovei*; adică la cele 2 extremități, ale obstacolului format de insula Balta și lacurile ei; acestea fiind cele 2 puncte unde apele Dunărei și Borcei, se reunesc în o singură albie, în dreptul Silistrei de o parte și puțin mai în avale de Hârșova, în dreptul gurei Ialomiței din Muntenia, de cea altă parte.

La mijlocul intervalului, ce separă cele două puncte de trecere mai sus expuse, întâlnim *Podul de peste Dunăre*, din dreptul *Cernavodei* și care este cel mai important *punct de trecere* din Dobrogea, în Muntenia, de ôre-ce corespunde drumului celui mai scurt, de la Mare la Dunăre; punând în acelaș timp în legătură directă, capitala țerei cu portul Constanța.

La Nord de Hârșova și anume în dreptul gurei Ialomiței, Dunărea se desparte iarăși în două brațe; unul numit *Dunărea-noua*, care merge direct spre Nord până la Brăila, după ce se ramifică și el în alte brațe mai mici și cel alt braț mai larg, este format de *Dunărea-veche*, sau Dunărea propriu zisă, care

merge aprópe paralel cu Dunărea-nouă, până la Măcin, de unde apoi mai curge vr'o 10 km. aprópe spre apus, pentru a se reuni în dreptul Brăilei, cu Dunărea-nouă într'un singur braț. Pe tot cursul Dunărei coprins într'e Hârșova și Brăila, nu există nici o trecere, din cauza obstacolului format de terenul mlăștinos al insulelor Bregului, Balta și Filipoia; precum și a lacurilor Șerban, Ulm și altele mai mici, coprinse într'e cele două brațe principale ale Dunărei.

În dreptul Brăilei la *punctul Ghecet*, se póte executa o trecere, precum au executat-o Rușii în campania din 1877—88, în mersul lor cu corpul XIV (Zimmerman), în contra turcilor din Dobrogea; în scop de a ocupa acéstă provincie, spre a și protege liniile lor de comunicații ce duceau spre București. În timpul creșterii apelor, trecerea se execută cu mare anevoință, de ore-ce apele Dunărei acoperă soseaua Ghecet-Măcin, precum și o bună parte de pe malul opus al Munteniei, în apropierea Brăilei, apele trecând chiar dincolo de calea ferată Brăila-Barboși.

Bazându-ne pe aceleași considerațiuni, putem dice, că pe tótă porțiunea de teren mlăștinos și plin de bălți din unghiul nord-vestic al Dobrogei, ar fi imposibil ori ce trecere de pe un mal pe cel alt, până aprópe dincolo de Reni.

Reni, servește mai mult ca punct de trecere peste Prut, tot ca și *Galății*. Ambele aceste puncte, au mai mult rolul de a intercepta navigațiunea pe Dunăre, putând opri printr'un baragiu de torpile, înaintarea ori cărui vas de resboi, ce ar veni din susu fluviului, mai ales din direcțiunea Mării.

Renii, mai ales are rolul de a protege trecerea ce s'ar putea executa în dreptul *Cartalului*, în apropiere de care s'au găsit urmele unui vechi pod de lemn, probă destul de evidentă, că a existat vr'o dată în timpurile vechi trecere prin această parte; asemeni tot Renii poate protege și trecerea ce s'ar putea executa prin dreptul *monumentului rusesc*, din fața *Isaccei*.

Isaccea a fost și este cel mai bun punct de trecere. Ea a servit ca punct de trecere, încă din timpurile cele mai vechi; ast-fel pe aci au trecut toate popórele ce au invadat peninsula Balcanică, precum: Bulgarii, Serbii, Tătarii etc., precum și Rușii, în toate campaniile lor cu Turcii.

Ca probă că *Isaccea* a servit și va servi încă, ca punct de trecere al rușilor în peninsula Balcanică și mai ales în direcția Constantinopolului, este că în dreptul ei pe malul opus al Dunărei, în dreptul mănăstirii Teraponti, se află un monument rusesc cu aprópe următorul conținut: „Ca semn al trecerei Rușilor în toate timpurile, prin această parte în spre peninsula Balcanică“.

În definitiv, acesta sunt punctele favorabile trecerei, de pe un mal pe cel alt al Dunărei, pe tot parcursul ei de la Silistra, până la punctul Pătlăgeanca, de unde încep gurile Dunărei. În Delta Dunărei, putem cita ca puncte de trecere peste brațul Chiliei, pe acela din dreptul Chiliei-noui și Chilia-Veche, mai mult pentru transacțiunile comerciale dintr'e aceste 2 orașe; asemenea și punctul Ivancea, peste brațul Sf. Gheorghe, care pune în comunicație Sulina și satele insulei Sf. Gheorghe, cu restul Dobrogei, prin

drumul ce merge de la Tulcea-Mahmudie și până la punctul Ivancea.

În rezumat: *Punctele favorabile trecerei*, din Dobrogea în Muntenia, sau Basarabia și vice-versa sunt următoarele: *Silistra*, *Cernavoda* (Podul de peste Dunăre), *Hârșova*, *Ghecet*, *Reni*, *Cartal* și *Isaccea*; puncte ce au o mare importanță, atât din punctul de vedere militar, cât și cel comercial.

Punctele de trecere din Delta Danării, din dreptul celor două orașe *Chilia-Vechi* și *Chilia-Nouă*, precum și din dreptul punctului *Ivancea*, au o importanță mai mult comercială.

Principalele localități locuite ce udă Dunărea.

Principalele localități locuite, cari le udă Dunărea și gurile ei, pe tot parcursul său de la Silistra și până la mare; cari au o importanță oarecare din punctul de vedere militar, archeologic, istoric sau comercial, sunt următoarele;

Ostrovu, comună urbană cu 2802 locuitori; este un punct militar important, fiind așezat lângă frontiera Bulgară și în apropiere de fortul Arab-Tabia, din fața Silistrei. Este reședința unui batalion de vânători. Are și importanță comercială, fiind port pe Dunăre cu loc de ancorarea vaselor, și un mic debarcader.

Rașova, comună rurală, cu 1818 locuitori în vechime purta numele de Axiopolis; este mic port pe Dunăre. În împrejurimile ei se găsesc urme de vechi ziduri, cari datéză din timpul romanilor. Ca particularitate este locuit aproape numai de români.

Cernavoda, comună urbană cu 2235 locuitori.

Are o mare importanță militară, având în împrejurimi pozițiuni tactice bune și formând și un cap de pod important, prin stabilirea podului de peste Dunărea în acésta parte. Împrejurimile ei se pot ușor pune în stare de apărare, în partea de jos a orașului fiind o serie de înălțimi; iar în partea de Nord și Est având bălți și alte mici obstacole. Are și o mică importanță comercială, având loc pentru ancorarea vaselor de comerciu.

Topal, comună rurală cu 1923 locuitori situată la jumătate distanța într'e Cernavoda și Hârșova; este locuită numai de români. În această comună, lângă malul Dunărei chiar, se află nisce mici isvóre de puciósă, dar neexploatate.

Hârșova, comună urbană cu 2448 locuitori, așezat aprópe de punctul de unire a apelor Dunărei, cu ale Borcei într'un singur braț. Are importanță militară, fiind punct favorabil de trecere din Dobrogea, în Muntenia.

Înainte de construirea podului de peste Dunăre, era singurul punct mai important și favorabil trecerei, pe tot parcursul Dunărei, de la Silistra la Brăila. Populația orașului este formată în majoritate de români și turci. În vechime purta numele de *Charsium*; ea datează din timpul romanilor, cari aveau în acest punct o cetate. Mai târziu Hârșova fu întărită de Genovezi, spre a o avea ca punct de apărare al comerciului ce ei făceau pe Dunăre; ruinele a două turnuri de apărare, se vöd încă și astă-zi.

Dăeni, comună rurală cu 1516 locuitori este situată lângă brațul Dunărei vechi, aprópe de unirea canalului Băroiu cu Dunărea.

Picineaga, comună rurală cu 1260 locuitori, aşezată pe malul Dunărei, la gura râului cu asemenea numire.

Măcin, comună urbană cu 3915 locuitori, este situat pe malul Dunărei vechi, care în această parte mai se cheamă şi canalu Măcinului şi la o depărtare de aproape zece kilometri de Brăila. Are o importanţă militară destul de mare, corespunzând punctului favorabil de trecere de la Ghecet, ce e la o depărtare destul de mică de Măcin; în acelaş timp este nodul comunicaţiunilor ce vin de la Isaccea, Badadag şi Hârşova şi fiind aşezat în acelaş timp şi la extremitatea liniei de manevră Măcin-Babadag, situată inapoia liniilor de apărare despre nord ale Dobrogei. Are de asemeni şi oarecare importanţă comercială, fiind un mic port pe Dunăre.

Ghecet, cătun aparţinând oraşului Măcin; are o mare importanţă militară, fiind un punct favorabil trecerei din Dobrogea în Muntenia. Prin acest punct s'a executat în 1877—78 trecerea ruşilor din Muntenia în Dobrogea. Astăzi, dacă ruşii ar putea executa o trecere prin dreptul Isaccei în Dobrogea şi de aci ar reuşi să treacă şi pe la Ghecet, linia întărită Focşani-Nămăloasa-Galaţi ar cădea de la sine, armatele rusescei găsindu-se în flancul, sau spatele ei.

Brăila, în vechime avea mare importanţă militară, fiind o cetate tare pe Dunăre. Ea a jucat un mare rol în resboiul din 1828—29, când a fost dărâmată ca şi toate cele alte cetăţi, ce mai erau pe Dunăre; azi tractatul de la Berlin, încheiat în urma resbelului din 1877—78, opreşte construire de cetăţi pe Dunărea. Ca importanţă militară, are aceia că

corespunde (de și ceva mai jos) punctului important de trecere Ghecet din Dobrogea. Brăila însă mai are și o mare importanță comercială, ea împreună cu Galați, fiind cele două mari porturi ale României de pe Dunăre. Este așezată, la zece kilometri depărtare de Măcin și la două-zeci kilometri de Galați.

Galați, port pe malul stâng al Dunărei într'e gura Prutului și a Siretului. Are mare importanță militară, fiind întărit prin trei linii de fortificațiuni, cari bat atât terenul despre Nord, cât și limba de pământ, coprinsă într'e lacul Brateș și Dunărea, până aprópe de Reni. În acelaș timp are o mare importanță comercială, fiind primul port al României pe Dunărea, și cel mai bine construit; ași se află sediul comisiunei europene de navigațiune pe Dunăre și al comisiunei mixte a Prutului.

Renii, punct militar important al Rușilor, situat pe malul stâng al Dunărei la gura Prutului, la o depărtare de 12 kilometri de Galați. Este cap de cale ferată (Bender-Reni) și punct important de trecere peste Prut, în direcțiunea Galaților. Renii pot protege o trecere ce ar încerca o Rușii, mai jos de Reni, în dreptul Cartalului sau Isacței, oprind printr'un baragiu de torpile, înaintarea ori cărui bastiment de răsboi ce ar veni despre Galați.

Cartalu, este una din vechile cetăți, cari apărau Moldova de jos în contra turcilor, sau a ori cărei invasiuni de la Sud. Cartalu împreună cu Reni, Ismail și Chilia, formau cordonul de apărare al Moldovei de jos, înainte de alipirea Basarabiei la Rusia.

Isaccea, port pe Dunăre, cu 2.329 locuitori. Are o mare importanță militară, fiind singurul punct favorabil de trecere din Basarabia în Dobrogea. Pe aici au trecut toate popoarele barbare cari au invadat în peninsula Balcanică; asemeni Rușii când au trecut în campaniile din 1828—29 în contra Turcilor. Isaccea este considerată ca cheia apărării Dobrogei în partea despre Nord, fiind punctul cel mai important de sprijin al liniei de apărare, însemnată prin Dunărea; este situată pe malul drept al Dunărei, la o depărtare de 49 kilometri de Galați și 121 kilometri de Sulina.

Tulcea, capitala județului cu asemenea numire, are 18.860 locuitori, port pe Dunăre. Este așezată pe o pozițiune dominantă, formată de prelungirile Culmei lui Isac. Pe malul Dunărei și anume în partea de Nord-Est a orașului, se află un dël înalt și pietros numit *Hora-Tepe*; pe vârful lui, M. S. Domnitorul Românilor a pus piatra fundamentală a unui *Monument comemorativ* în urma alipirei Dobrogei la România, după războiul din 1877—78 și în urma încheierii tractatului de la Berlin.

În Delta Dunărei, sau pe brațele Dunărei, întâlnim următoarele localități locuite:

Ismail (Basarabia), situat pe brațul Chiliei în partea despre Basarabia, era capitala județului Ismail, unul din cele 3 județe ale Basarabiei de jos, luate de Rusia în urma tractatului de la Berlin din 13 Iulie 1878. Ismailul este una din vechile cetăți ce formau cordonul de apărare al Moldovei de jos. În timpul cât a fost sub stăpânirea turcilor, a fost transformat într'un cap de pod puternic.

Chilia-Nouă, pe malul stâng al brațului cu ase-

menea numire, aparținând ađi Basarabiei, este un mic oraș comercial.

Chilia-Veche, este așezată pe malul drept al brațului cu asemenea numire și în fața orașului Chilia-Nouă din Basarabia. Acest oraș aparține Dobrogei și avea o mare importanță militară și comercială odinioară, când forma punctul extrem al apărării Moldovei de jos, despre Mare, și când brațul Chiliei era navigabil.

Vîlcovu, la gura Chiliei, oraș ce aparține Basarabiei. El incepe a căpăta oarecare importanță prin canalizarea gurei Otcheacof, în dreptul căreia se afla chiar așezat.

Ceatal, punct locuit, situat la locul de unde plăcă canalul Sulinei în direcțiunea de Est și al Sf. Gheorghe în spre Sud-Est. Aci comisiunea europeană Dunărenă își are stabilită o agenție.

Mahmudia, comună urbană cu 1.560 locuitori; ea e așezată în afara Deltei Dunărei pe brațul Sf. Gheorghe și ceva mai jos de Tulcea, pe o pozițiune dominantă a delurilor Beștepe.

Localitățile locuite, situate pe țărmul Mării-Negre.

Pe țărmul Mării-Negre, începând din dreptul gurilor Dunărei în jos, întâlnim următoarele localități locuite:

Sulina, port maritim important situat pe țărmul Mării-Negre, la gura canalului Sulinei; are 5.391 locuitori.

Are ca importanță militară aceea, că comandă intrarea ori-cărui bastiment de război de pe Mare,

pe Dunăre, prin canalul Sulinei. Posedă două faruri mari și unul mic în curtea palatului comisiunei europene. Unul din cele 2 mari faruri este înaintat de la țerm, la 1500 metri, spre a înlesni orientarea năvilor ce sosesc din depărtare direcțiunea Sulinei; cel-alt far, este de partea de jos a canalului, pe țermul Mărei chiar, spre a ilumina vaselor în timpul nopței, intrarea lor în port.

Sf. Gheorghe sau *Catêrlez*, sat cu 725 locuitori, este situat la gura brațului Sf. Gheorghe și anume în Delta Dunărei; singura lui importanță este aceea a comerciului ce face cu pescăritul.

În fața lui, pe o mică insulă din mare se află un far, pentru a indica vaselor direcția spre acest punct, precum și spre portul Sulinei.

De la Sf. Gheorghe în jos, pe țermul propriu Țis al Mărei-Negre, nu mai întâlnim nici un punct de debarcare până în dreptul Constanței; găsim însă în regiunea lacurilor, câte-va sate cari fac un comerț important cu pescăritul; așa, putem cita următoarele: *Enisala*, *Caramanchioi*, *Țurilofca*, *Casapchioi*, etc. cari fac un comerț destul de important cu pescăritul; majoritatea populațiunei acestor sate, ocupându-se exclusiv cu acêsta, de ôre-ce lacurile din împrejurimi sunt destul de bogate în tot soiul de pesci.

Caraharman, în vechime purta numele de *Istropolis*, este așezat lângă țermul Mărei Negre, la Sudul lacului Sinoe; ađi este o comună rurală aprôpe fără nici o importanță, având o populație de 1089 locuitori.

Constanța, este capitala județului cu acelaș nume

și cel mai mare port maritim al României de pe țărmul Mării Negre, având o populație de 10.418 locuitori. Este situată pe o limbă de pământ, care înainteză în Mare și care poartă numele de *Capul Constanței*. Portul se află în partea de Sud a orașului, și construirea lui sistematică s'a început anul acesta chiar, în urma aprobării de către guvern a creditului necesar construcției lui. Are 2 faruri, dintr'e cari unul pe țărmul Mării, în partea de Nord a orașului, pe bulevardul de lângă țărmul Mării; iar cel alt în vale, la intrarea în port.

În vechime purta numele de *Tomis*, după numele fondatorului ei Tomos, șeful unei colonii eline din Milet, care a venit din Asia mică spre a se stabili aci; în timpul dominațiunii romane forma împreună cu orașele din prejur *republica Tomitanorum*, a cărei capitală era Tomis.

Constantin cel mare îi dăte numele de Constanțiana, după numele surorii sale; Bulgarii în secolul al VII-lea, distruseră până în temelie cetatea Tomis; iar Genovezii o reconstruieră din nou în timpul cruciadelor, dându-i numele de Constanța; în acel timp era portul cel mai important al Mării Negre. În timpul turcilor Constanța căzând în puterea lor, începe a degenera din nou perdându-și însemnătatea ei de mai 'nainte.

Azi cu construirea podului de peste Dunăre ce o pune în legătură directă cu restul țerei românesce, ea merge cu pași repezi spre progres; asemeni când se va termina și construirea portului ei, aci va fi deuseu tuturor producțiunilor României, mai ales ale Olteniei și Munteniei; rămăind

Galății și Brăila mai mult ca debușeu pentru producțiunile Moldovei.

Mangalia, port maritim situat pe țărmul Mării Negre, aproape de frontiera despre Bulgaria. În vechime purta numele de *Calatis*, în evul mediu era unul din principalele porturi ale Mării Negre, astfel sub Genevezi avea 30.000 locuitori, acum însă nu are decât 1344 locuitori.

Mangalia poseda atunci un port vast și bine construit, azi acest port aproape a dispărut, ne mai rămăind de cât câte-va ruine cari servesc încă de adăpost vaselor mici.

Portul Mangaliei însă, în cea ce privesce pozițiunea lui naturală, este superior aceloră, al Constanței, Sulinei și chiar Odesei. Puțin mai jos de oraș și lângă țărm chiar, se află lacul Mangalia ai cărui țărmuri constituiesc un fel de cheu natural; tăindu-se bucata de pământ ce separă acest lac, de Marea Neagră, ar putea fi întrebuințat ca refugiu al flotei noastre, ce o am avea pe Marea Neagră.

Localitățile locuite din interioru Dobrogei și de pe frontiera Bulgară.

În interiorul Dobrogei ca localități locuite mai principale găsim următoarele :

Babadag, comună urbană lângă lacul cu asemenea numire. Are 3583 locuitori; este nodul comunicațiunilor ce merg spre Tulcea, Măcin, Hârșova, Megidie și Constanța. Împrejurul orașului și mai cu seamă în partea de sud a lui, se întind o serie de înălțimi ce trec peste 200 metri; astfel în partea

de sud a oraşului şi lângă el chiar, se află vîrfurile Babadag ce atinge 232 metri de înălţime.

Megidia, comună urbană cu 2449 locuitori, în majoritate tătari. Ea este un oraş nou, fondat în anul 1856 de tătari veniţi în această parte în urma războiului din Crimeea; i s'a dat această numire în onoarea sultanului Abdul-Megid. La început număra o populaţie de 20.000 locuitori; însă din cauza climei sale nesănătoase, mai ales în timpul verii provenită din cauza bălţilor din împrejurimile ei, populaţia a scăzut mult; aşa în cât azi numai este decît reşedinţa subprefecturii plăşii cu asemenea numire, avînd o staţie de drum de fer şi nod important de comunicaţiuni.

Cuzgun, este comună urbană, avînd numai 842 locuitori; este situată în plasa Silistra-Nouă, nu de parte de monumentul de la Adam Klissi. Împrejurul acestui tîrg se vîd urmele unui val de pămînt.

Adam-Klissi, cîtun aparţinînd comunei *Enige*, este însemnat pentru *monumentul Adam Klissi*. El este situat în partea de vest a satului Enige, la 158 metri d'asupra nivelului Mării Negre şi nu e alt-ceva cît ruinele unui vechiu turn roman, asupra cărui ilustrul nostru archeolog Tocilescu, a scris un volum întreg de cea mai mare valoare.

Murfatlar, comună rurală cu 343 locuitori aproape numai tătari; este situată în depresiunea Cernavoda Constanţa, lângă linia drumului de fer, fiind în acelaş timp şi staţie de cale ferată. În apropiere de această comună se găsesc nişte izvoare cu apă bună, cari alimentez seria bălţilor ce se întind

d'alungul depresiunii Cernavoda-Constanța, de aci și până la Dunăre în dreptul Cernavodei.

Caraomer, comună rurală cu 2079 locuitori situată nu departe de frontiera despre Bulgaria; este punct militar fiind reședința unei companii pentru paza frontierei.

Ilanlîc, situat pe țărmul Mărei Negre lângă frontieră chiar, este un cătun ce aparține comunei *Sarighiol*. El este ultimul punct locuit de pe țărmul Mărei Negre, aparținind Dobrogei.

Arab-Tabia, este unul din cele 2 forturi principale dimprejurul Silistrei și care actualmente cade pe teritoriu nostru. În vechime era locuit, aci fiind resedința legiunei romane a XI claudiană și purta numele de *Durostorum*. Mai târziu luă numele de Arab-Tabia (fortul arabului). Acest punct are o importanță militară destul de mare, avînd o pozițiune tactică destul de bună și care a jucat un mare rol în timpul resbóelor dintr'e Ruși și Turci.

CĂI DE COMUNICAȚIUNE.

Căile de comunicațiune ale Dobrogei le putem clasa în trei categorii : *Căile de uscat* ; *căile fluviiale* și *căile maritime*.

I. Căile de uscat.

Căile de uscat ale Dobrogei coprind :

1. Calea ferată Cernavoda-Constanța. Aceasta este singura cale ferată a Dobrogei care

pune în comunicație Dobrogea, cu restul țării românesce prin ajutorul podului de peste Dunărea. Are o lungime de 66 kilometri și este cea mai veche dintr'e liniile ferate ale României. Este cale simplă, traseul ei urmează riguros mijlocul depresiunii Cernavoda-Constanța ; acest traseu lasă mult de dorit din cauza multelor curbe, ce face a se micșora viteza trenurilor, schimbarea lui deci se impune. Această linie are stațiunile următoare, începând de la Fetești: *Fetesci*, lângă podul de peste Borcea, *Borcea* ceva mai la est de podu peste Borcea în insula Balta ; *Dunărea*. haltă într'e Borcea și cursul propriu al Dunărei și *Saligni* în dreptul Cernavodei, la capătul podului de peste Dunăre de partea Dobrogei ; apoi *Mircea Vodă*, *Megidia*, *Murfatlar* și în fine *Constanța*.

Asemeni mai este un mic crâmpei de cale, ce unesce stația Constanța cu portul și în timpul verei mai circulă un tren într'e oraș și locul băilor situate la câți-va kilometri la sudu orașului pe țărmul Mărei. Acest al doilea crâmpei pleacă de la extremitatea bulevardului orașului unde este o haltă *Ovidiu* ; apoi halta *Tetis* și *Tomis*, câte trele în oraș chiar, și în fine *halta viilor*, în dreptul localului băilor de mare.

2. Șoselele Dobrogei. Șoselele Dobrogei se împart în patru categorii și anume: *Șosele naționale* ; *Drumuri mari de comunicațiune* ; *Drumuri secundare* și *Drumuri ordinare*.

Din aceste patru categorii expuse mai sus, nu vom descrie decât cele d'antăi două, ca unele ce sunt în o mai bună stare și cari au ôre-

care importanță ; cele din urmă două categorii fiind într'o stare cu totul primitivă.

I. Șosele naționale. Dobrogea nu posedă de cât o singură șosea națională, aceia care pune în comunicațiune cele două capitale ale Județelor Dobrogei, adică Tulcea cu Constanța și care trece prin Babadag. Lungimea acestei șosele este de 130 kilometri, fiind terminată aproape pe totă întinderea ei și dată circulațiunei.

II. Drumurile mari de comunicațiune. Diferitele drumuri mari de comunicațiune, ce pun în legătură orașele Dobrogei unele cu altele, sunt următoarele :

1. *Drumul Constanța-Mangalia*, care are o lungime de 50 kilometri, șoseaua e în bună stare și se depărtează de țărmul Mărei.

2. *Drumul Constanța-Hârșova*, lung de 96 kilometri. Acest drum pleacă din șoseaua națională Constanța-Tulcea, din dreptul cătunului Canara ; și trece prin satele Caramurat, Pazarli, Șiriu și Hârșova.

3. *Drumul Tulcea-Mahmudia*, lung de 36 kilometri ; el începe din Tulcea merge paralel cu brațul Sf. Gheorghe pe pantele prelungirilor culmei lui Isac, trecând prin satul Malcoci și Mahmudia. Acest drum se prelungește înainte printr'un drum ordinar în proastă stare, până în dreptul punctului *Ivancea* de lângă gura Dunavățului ; pe unde se pun în legătură satele Deltei și portul Sulina, cu restul Dobrogei.

4. *Drumul d'alungul Dunărei.* Acest drum începând de la Tulcea, trece prin următoarele localități : *Tulcea-Isaccea* (36 kilometri) ; *Isaccea-Măcin* (40 kilo-

metri); *Măcin-Hârșova* (77 kilometri); *Hârșova-Cernavoda* (52 kilometri); *Cernavoda-Rașova* (17 kilometri); *Rașova-Cuzgun* (21 kilometri) și *Cuzgun-Ostrov* (42 kilometri). În total, lungimea drumului ce merge d'alungul Dunărei, tăind în unghiul Nord-Vestic culmea lui Isac, măsoară 285 kilometri.

5. *Drumul Babadag-Măcin*, are o lungime de 80 kilometri; el pleacă ceva mai la nord de orașul Babadag, de la gura Teliței, urmează valea ei trecând prin satele Artmutlia, Ortachioi și Cerna.

6. *Drumul Babadag-Hârșova*, care trece prin satele Slava-Rusească, Hagiomer, apoi pe valea Ramanului pâhă la Eni-Sarai și de aci la Hirșova.

7. *Drumul central al Dobrogei*, care plecând de la Tulcea, urmează la început șoseaua națională Tulcea-Babadag, apoi prin Caramurat, Megidia, Cobadin, Bairamdede și Docuzagi (la frontieră); iar de aci pe teritoriul Bulgariei în direcțiune spre Hagi-Oglu Bazardjik și Șumla.

8. *Drumul Megidie-Mangalia*, lung de 66 kilometri, nu este în destul de bună stare.

9. *Drumul Megidie-Cuzgun-Ostrov*, având o lungime de 90 kilometri și punând în comunicație aceste trei orașe unul cu altul.

10. *Drumul Mangalia-Ostrov*. Acest drum merge d'alungu frontieri despre Bulgaria; el începe de la Mangalia și trece prin comunele Sarighiol, Caraomer, Derechioi, Docuzagi, Hairanchioi, Enișemli și Ghiuvengia; apoi imediat dă în șoseaua Cuzgun-Ostrov.

În general, din toate drumurile mai sus expuse, deplin terminate și în bună stare sunt numai următoarele: Șoseaua națională Tulcea-Constanța și

drumul Constanța-Mangalia, cari sunt date în circulație. Tóte cele alte drumuri mari de comunicație nu sunt încă terminate pe tótă lungimea lor, avënd din distanță în distanță crâmpEE de șosea neterminate încă; totuși se lucrEză în fie-care an pe timpul favorabil și treptat, treptat se dau circulațiunei. Din expunerea situațiunei Județelor Dobrogei mai ales pe anul trecut 1895, se póte vedea câtă activitate se pune de guvern, pentru îmbunătățirea comunicațiunilor Dobrogei.

În Delta Dunărei, comunicațiunile sunt rare și greu de executat, din cauza lipsei de material necesar construcției unei șosele, a greutăței aducerei acestor materiale, precum și a lipsei de brațe de óre-ce este puțin locuită și deci lipsă de ómeni cu zile de prestații, cari să lucreze la construcția drumurilor, cum în general se obișnueste la noi.

În cea ce privește *distanțele ce separă un sat de altul în tótă Dobrogea*, se pot vedea în cele 2 tabeluri alăturate, în care satele sunt trecute pe plăși și Județe.

II. Căile fluviale.

Căile fluviale ale Dobrogei le formează Dunărea și gurile ei. Dunărea, care înconjură Dobrogea pe două din părțile ei, formează o cale fluvială lungă de 386 kilometri, socotit de la Silistra, la portul Sulinei. Ea permite navigațiunea la vase de tonagiu mare și cari deservesc tóte localitățile locuite (porturile) de pe ambele maluri ale Dunărei.

Serviciul navigaţiunei gurilor Dunărei şi anunie al canalului Sulinei este dirigiât de o *comisiune europeană Dunăreană*, a cărei descriere pe larg, o voi expune imediat.

III. Căile maritime.

D'alungul cōstei, Marea Neagră udă Dobrogea pe o lungime de 234 kilometri. Marea formează o cale ce pune în legătură portul Sulinei cu al Constanţei, sau Mangalia, asemenea cu al Odessei (Rusia); precum şi cu portul Varnei (Bulgaria), sau Constantinopoli (Turcia).

Astăzi posedăm pe Marea Neagră un serviciu de navigaţiune comercială maritimă, compus din câte-vase va de comerţ; acest serviciu fiind alipit la acela al căilor ferate române.

Comisiunea europeană dunăreană ¹⁾

I. Constituire. — Comisiunea europeană a fost instituită prin tractatul de la Paris, la 30 Martie 1856 în urma resbelului din Crimea. Doritoare de a pune capăt la o stare de lucruri intolerabile relative la gurile Dunărei şi la o parte a Dunărei de jos, puterile semnătore ale tractatului din 1856 şi a nume: *Austro-Ungaria, Franţa, Marea Britanie, Piemontu, Prusia, Rusia şi Turcia*, conveniră a crea o comisiune compusă din reprezentanţi fie căreia din ele şi „însărcinată de a desemna şi face să se execute

¹⁾ Sentupery.

lucrările necesare, cu începere de la Isaccea, spre a degagea gurile Dunărei, precum și părțile Mărei, învecinate lor, de nisipuri și alte obstacole ce le astup; în scop de a pune această parte a fluviului și părțile Mărei, corespunzând gurilor Dunărei, în cele mai bune condițiuni posibile de navigațiune.“

Pentru a se acoperi cheltuelile acestor lucrări precum și a stabilimentelor destinate a asigura și facilita navigațiunea, comisiunea era autorizată a lua taxe asupra bastimentelor, fără distincțiune de Pavilion.

La acéastă restricțiune aprópe și afară de casuri de carantină specificate aparte, navigațiunea fluviului nu trebuia să mai fie supusă la vr'o dare sau proprie; acesta era sancționat prin actul congresului din Viena.

Tractatul de la Paris din 1856, stipula că comisiunea trebuia să-și termine lucrările în timp de doi ani. Îndată ce, însă inginerul șef însărcinat cu lucrările 'și presentă raportul său, se convînse că ar trebui mult mai mult timp pentru această grea lucrare. Într'o conferință internațională ținută la Paris în August 1858, pentru a se regula organizațiunea Principatelor Dunărene, în conformitate cu tractatul din 30 Martie 1856 se conveni a se prelungi termenul primitiv, până la terminarea complectă a lucrărilor. Apoi o nouă conferință la Paris în Martie-Junie 1866, fixă la 24 Aprilie 1871 expirarea acestui termen. Prin tractatul de la Londra (13 Martie 1871), puterile comisiunei, fură prelungite până la 24 Aprilie 1883. În fine, tractatul de la Londra din 10 Martie 1883 le prelungi pentru o nouă periódă de 21 ani,

adică până la 24 Aprilie 1904 ; această perioadă trecută, puterile comisiunei vor fi reînnoite prin conducere tacită din 3 în 3 ani, afară de cazul vre unei cereri făcute de reprezentantu vre uneia din puterile contractante, acesta cu un an cel puțin înainte.

La înființarea ei, jurisdicțiunea comisiunei se întindea numai de la gurile Dunărei și până la Isaccea, oraș situat pe țărmul drept al Dunărei în Dobrogea și la 121 kilometri depărtare de Sulina port pe Mare, la gura brațului cu asemenea numire. Tratatul de la Berlin întinse această jurisdicțiune până la Galați, la 49 kilometri mai departe de Isaccea, și tratatul de la Londra (din 1883) o întinse până la Brăila, ce se găsește la 20 kilometri departe de Galați. Aceasta au găsit-o natural, căci cea mai mare parte a bastimentelor de pe mare, sosesc aci spre încărcare.

Însă, România, care de la 1878 era reprezentată în Comisiune, nu fusese chemată a lua parte la lucrările comisiunei, decât cu titlu consultativ : Ea refuză aderarea ei, căci consideră acesta ca o călcare a suveranității sale. Cu toate acestea, în fapt și grație excelentelor rapoarte cari n'au încetat de a domni într'e diferiți delegați ai României și delegații celor alte puteri, acțiunea comisiunei se exercită normal până la Brăila, pentru marele avantaj al comerciului, supus la regulamente unice pe tot parcursul bastimentelor de mare pe fluviu.

Tratatul din 1883 introduse o altă modificare, stipulând că comisiunea să nu exercite control efectiv asupra părții brațului Chiliei, ale căruia cele două maluri, aparțin unuia din cele 2 state (Rusia și Ro-

mânia). Interesul este al Rusiei, căci ea posedând singură diferitele guri al brațului Chiliei, afară de cea meridională (Stari-Stambul), al cărui talveg servă de frontieră României, și i-ar fi ușor să deschidă una din aceste guri; aceia a brațului Otcheakof de exemplu, care e cea mai favorabil situată din punctul de vedere tehnic. Rusia ar putea astfel, să 'și deschidă o porță pe Marea Neagră punând taxe; de ôre-ce ea ar fi suverană și în plus i-ar mai fi avantagiôsă, nu numai din punctu de vedere comercial, dar și din punctu de vedere militar.

Conform tractatului de la Berlin, comisiunea exercită funcțiunile sale, în o completă independență de autoritatea teritorială. Personalul ei administrativ și tehnic, stabilimentele și lucrările sale, se bucură de beneficiu neutralității și al scutirilor de taxe. Ea are un pavilion tricolor: *roșu, alb, albastru* și *roșu*, compus din 5 bande paralele, perpendiculare pe códă, banda albastră fiind dublă celor alte, porță pe ea în alb literile C. E. D. (*Comisiunea Europénă Dunărenă*).

II. Organizație. — Astă-zi Germania, Austro-Ungaria, Francia, Marea Bretanie, Italia, România, Rusia și Turcia, sunt reprezentate, fie-care printr'un delegat.

Iată compozițiunea completă a membrilor comisiunei: *Germania*: Arthur Raffauß; — *Austro-Ungaria*: Cavaler Charles de Gsiller; — *Franța*: Sienkiewicz; — *Marea-Bretanie*: Locot.-Colonel Henry Trotter; — *Italia*: Cavaler G. Tesi; — *România*: General

Pencovici;—*Rusia*: de Lodigenski;—*Turcia*: Azarin Effendi.

Secretar: A. Gauvain;—Inginer consultant: Sir Charles Hartley;—Inginer residant: Kühl;—Inspector al navigațiunei: Dethier;—Căpitan de port: Pavlovitch;—Director al casei centrale: Eagle;—Director al casei de navigațiune: A. Velasty;—Director al spitalelor: Dr. Petrescu H. Stoica.

De două ori pe an, anume în lunile Mai și Octombrie, cei 8 delegați ai comisiunei, se reunesc în plină conferință pentru a tranșa chestiunile cele mai importante; presidenția, aparține succesiv la fie-care delegat, în ordine alfabetică a puterilor. Restul anului, comisiunea constituită în comitet cu membrii prezenți, regulază afacerile curente.

Sediul comisiunei este la Galați. Serviciurile puse sub ordinele sale sunt: 1. *Secretariatul*, însărcinat cu redacțiunea protocoalelor și expedierea afacerilor; 2. *Casa centrală*, însărcinată cu manipularea generală a fondurilor; 3. *Inspekția navigațiunei*, care în afară de supravegherea fluviului, dirijază importantul serviciu al pilotagiului fluvial și face și funcțiunea tribunalului de prima instanță, pentru toate detaliile relative la navigațiunea propriu zisă; 4. *Căpitanatul portului Sulina și serviciilor anexe*, căruia incumbă poliția portului și a radei, a pilotagiului contra mareelor, a măsurării capacității năvilor; 5. *Casa de navigațiune*, care percepe la Sulina taxe asupra năvilor ce es de pe fluviu; 6. *Serviciul tehnic*, compus din ingineri și un numeros personal întrebuințat la lucrări; 7. *Spitalele*.

Reunită în tribunal de apel, comisiunea statuază

în ultimă instanță asupra apelurilor formate contra sentințelor pronunțate, atât de Inspectorul navigațiunii, cât și de Căpitanul de port.

Ea are dreptul a chema înaintea ei direct, afacerile cari n'ar fi fost aduse înaintea uneia din cele două autorități de mai sus, sau cari ar fi provocat din partea lor o ordonanță de necompetință; ea poate chiar să reformeze toate sentințele primei instanțe. Execuțiunea decisiunilor sale, este asigurată prin acțiunea bastimentelor de războiu, staționate la gura brațului Sulinei. Fie-care putere reprezentată în comisiune, are dreptul să staționeze 2 bastimente ușoare. Fie-care stațiune navală, se comportă modului de a veghea asupra bastimentelor naționalității sale și asupra aceloră la care ea este chemată a le protege Pavilionul, în virtutea tractatelor sau usagiului, sau în urma unei delegațiuni generale sau speciale; în lipsă de bastiment de războiu având calitate de a interveni, autoritățile însărcinate cu poliția fluvială, pot recurge la bastimentele de războiu române.

Comisiunea posedă afară de acesta un local al Administrației la Galați, vaste stabilimente la Sulina, un local de Administrație la Sulina, case de locuit pentru funcționari ei, ateliere, chantieuri, mai multe faruri, un spital al marinei, un alt spital pentru bôle epidemice etc. Materialul său flotant este considerabil: un yacht, 3 drage fluviale, uă dragă colosală pentru curățirea gurei Sulinei, uă flotilă de mici bastimente destinate la pilotagiu, la inspecțiune și remorcagiu.

Lucrări tehnice. Considerațiuni tehnice și financiare, au făcut a se alege brațul Sulinei, unul

dintr'e cele 3 guri ale Dunărei, pentru a fi ameliorat și făcut accesibil navigațiunei.

În anul 1857, adâncimea trecerei prin brațul Sulinei, nu era decât de 8—9 picióre¹⁾ engleze. Grație însemnatelor lucrări ale lui Sir Charles Hartley (cari au servit de model, de atunci și pentru ameliorarea gurilor Missisipi), adâncimea brațului Sulinei a fost succesiv mărită până la 20 și $\frac{1}{2}$ picióre, sau 6^m,25. De la 1879, ea n'a fost inferiöră acestei cifre; ea va atinge în curând 24 picióre, când marile lucrările întreprinse deja, se vor termina.

În 1857, adâncimea mijlocie pe fundul canalului Sulinei era de 3^m,50. De la 1886, ea se menține la 5^m,30, în urma construcțiunei digurilor, a întăririlor canalului, a tăeturilor și suprimărei coturilor etc. În Decembrie 1893, s'a terminat o mare tăetură, între mila 8 $\frac{1}{2}$ și 18 de la Sulina numărând, și care a tăiat curbele făcute de M ce forméză canalul Sulinei, scurtând calea cu 7877 metri.

La 15 Maiu 1894, inaugurarea solemnă a acestui canal, s'a făcut în prezența M. S. Regelui României, Miniștrilor și corpului diplomatic. Comisiunea a procedat într'e altele: la ridicarea sau distrugerea unui mare număr de remășițe a bastimentelor, naufragiate înainte de 1867; la balisarea completă a fluviului, până la Brăila, cu ajutorul corpurilor plutitori destinați a indica un pericol, la stabilirea corpurilor morți; la refacerea din nou a drumului de halagiu; la construcția farurilor la gura Sulinei; la stabilirea unei

¹⁾ Un picior englez are c^m,312 sau a,roximativ 0,m.32.

linii telegrafice într'e Sulina și Tulcea și la o mulțime de alte uvrage de mai mică importanță.

Mișcarea navigațiunei. Rezultatul comercial al lucrărilor, a fost din cele mai favorabile și îndestul de satisfăcător. Ast-fel, tonagiul total al bastimentelor încărcate și eșite din portul Sulinei, era de 340.000 de tone, cu 2211 bastimente, acésta în 1857. Până în momentul, în care începu să se simtă efectele marilor lucrări întreprinse în 1880, el nu trecu mai puțin de 700.000 tone; însă din 1885, el a progresat în proporțiuni mari.

Actualmente, bastimente cu mai mult de 2000 tone urcă fluviul cu ușurință, pe când în 1857, tonagiul de mijloc al vapoarelor, era de 150 tone. În 1893, un steamer de 2542 tone a venit în portul Sulinei. Când trecerea va fi mărită la minimum 24 picioare și când rectificările pe cale de execuție se vor termina, tonagiul mijlociu se va mări de sigur, încă cu mai multe sute tone.

Numărul naufragelor, care era de $1/100$ aproape în 1855—1857, a scăzut la $1/1000$ și sunt ani în care nu s'a întâmplat nici un naufragiu. Prețul transportului mărfurilor, asemenea a scăzut mult. Mai mult de $3/5$ din comerț, e făcut cu bastimente engleze; navigațiunea franceză nu este de loc reprezentată, de cât prin bastimentele periodice ale „companiei Fraissinet“.

Navigațiunea comercială română, nu este reprezentată de cât prin 2 vase principale, ce face comerț și transportul de pasageri, mai mult pe Marea Négră, plecând din portul Sulinei sau Constanței, pentru Odesa sau Constantinopoli.

Finance. Cheltuelile sunt alimentate, prin taxe percepute asupra năvilor ce es de pe Dunăre, după un tarif ce variază după tonagiu. Ele au fost de 1.897.186 fr. în 1893, an în particular favorabil.

Tariful este calculat aproximativ, după avantajele proporționale procurate bastimentelor, prin lucrările ce se execut. El este revăzut din 5 în 5 ani, și a fost redus în deajuns, de mai multe ori. Comisiunea nu caută să realizeze beneficii, însă numai să acopere cheltuelile sale de administrație și cheltuelile lucrărilor. Ea nu are de loc datorie.

De la 1884, bastimentele ce au mai puțin de 201 tone, sunt scutite de taxe.

CONSIDERAȚIUNI MILITARE ASUPRA DOBROGEI

Importanța ei militară

Din punctul de vedere militar, Dobrogea formeză un mic teatru de operație, celebru din punctul de vedere istoric; de ore-ce a fost bulevardul pe care a defilat tote popóarele barbare, ce au invadat în peninsula balcanică; tot astfel ca și Rușii, în campaniile lor contra Turcilor.

Dobrogea mai are o importanță mare, din punctul de vedere militar, prin aceea că corespunde drumului celui mai scurt și mai bun chiar, mersului Rușilor spre Constantinopoli. Balcanii în direcțiunea Mărei, având înălțimile cele mai mici și trecătorile cele mai multe, fac ca prin Dobrogea Rușii să aibă

linia lor de operație de preferit și cea mai scurtă, în mersul lor spre Peninsula Balcanică, în direcția Constantinopolului.

Pentru a se completa *apărarea despre Nord a Peninsulei Balcanice*, a cărei primă linie de apărare, este obstacolul format de Dunăre, numai până în dreptul Silistrei; s'a căutat a se întări și porțiunea de pământ, coprinsă într'e Silistra (Dunărea) și Marea Neagră, creându-se *cadrilaterul bulgar*, format din cetățile: *Rusciuk, Silistra, Varna și Șumla*. Rolul acestui cadrilater este dublu, întâi a prelungi și a completa linia de apărare a Peninsulei Balcanice, formată de Dunăre, până la Mare și al doilea a întări linia de apărare determinată de Balcani, cari de această parte pot fi trecuți cu înlesnire, având trecători multe și înălțimile cele mai mici.

Cadrilaterul bulgar, a jucat un mare rol în timpul războierilor dintr'e Ruși și Turci, cu începere de la 1828 încôce; el fortificat și bine apărat, face imposibilă trecerea forțelor rusești prin această parte, forțându-le a trece Dunărea pe la apusul cadrilaterului; ast-fel precum s'a petrecut în campania din 1877—78, când armatele rusești au fost nevoite să treacă în Peninsula Balcanică pe la apusul cadrilaterului bulgar, care era întărit și apărat de forțe numeroase. Trecerea ce s'a executat prin Dobrogea pe la Ghecet (în fața Brăilei), nu a avut alt scop, decât ocuparea Dobrogei cu un corp de armată, spre a și păzi liniile de comunicație, ce duceau prin Muntenia și cari puteau fi tăiate de Turci, cari ocupau această provincie.

Studiind campaniile din 1828—29 și 1877—78, vom putea deduce condițiunile unui atac direct al

Rușilor prin Dobrogea, în direcțiunea cadrilaterului bulgar.

Ast-fel: În campania din 1828—29, Rușii fiind stăpâni pe Marea Négră, în care posedau o flotă cu mult mai puternică ca a Turcilor, care fusese aprópe distrusă puțin mai 'nainte de acel timp; ei înaintéză prin Dobrogea. După căderea Brăilei, merg spre Sud până în dreptul depresiunii Cernavoda-Constanța, unde se pun în legătură cu flota lor de pe Mare, prin portul Constanța; de aci ei înaintez spre Varna, asediază Silistra și apoi merg asupra Șumlei. Iarna se retrag și încetéză ostilitățile, pentru a le reincepe primăvara. Căderea Silistrei, blocarea Varnei și trecerea Balcanilor, aduc încheierea păcii.

În campania din 1877—78, Rușii fiind mai slabi pe Marea Négră decât Turcii, cari acum posedau o flotă mai puternică; în plus cadrilaterul fiind fortificat și apărat de numeroase forțe turcesci, sunt nevoiți a întórce cadrilaterul. Ei întrebuintéză liniile de operație ale Munteniei, ne trimițând în Dobrogea de cât un corp de armată, în scop de a-i păzi liniile de comunicațiune, ce duceau spre Muntenia.

Din studiul acestor două campanii, reese că: În campania din 1828—29, când Rusia dispunea de o flotă puternică pe Marea Négră, a întrebuintat linia de operațiune a Dobrogei; în campania din 1877—78 însă, când flota turcescă le este superióră, sunt nevoiți să întórcă cadrilaterul pe la apusul lui, întrebuintând liniile de operație ale Munteniei.

Conchidem deci că: Un atac al Rușilor, direct prin Dobrogea în direcția Constantinopolului, are nevoie de colaborarea unei flote pe Marea Négră.

Azi când Rusia, posedă o flotă puternică pe această Mare, care a devenit un lac rusesc, mai mult decât probabil, că în operațiile lor viitoare, ce vor mai întreprinde în peninsula Balcanică, vor întrebuița linia de operațiune a Dobrogei.

APARAREA DOBROGEI

Liniile ei de apărare contra diferitelor direcțiuni de invasie probabile

Până acum am considerat cazul unui războiu, într'e Rusia și Turcia, sau cazul unei invasiuni rusești prin Dobrogea, în direcțiunea Constantinopolului. Să considerăm și cazul unui războiu, într'e Rusia și România; în acest caz liniile de operațiune ale rușilor, cele mai scurte asupra Bucureștilor, ar fi liniile ce trec Prutul, pe la *Ungheni Leova, Fălciu* și *Reni*, puncte importante de trecere peste Prut, capete a mari căi de comunicațiuni și în acelaș timp puncte corespunzătoare zonei de concentrare probabile a lor în Basarabia.

Rușii vor urma mai mult decât probabil, liniile de operații mai sus expuse, însă câmpul întărit Focșani-Nămăloasa-Galați, s'ar opune înaintării lor; ei vor căta deci să întorcă acest câmp întărit, întorcere ce o pot executa prin Dobrogea, fie executând o trecere prin Sudul Basarabiei în dreptul Isacei, fie debarcând trupele ei în dreptul Constanței, sau în alt punct dintr'e acest port și Mangalia, cu ajutorul flotei ce posedă pe Mare.

Pentru a studia apărarea Dobrogei, trebuie mai întâi să examinăm diferitele elemente geografice importante, elemente cari forméză obstacole, sau chiar linii de apărare.

Vom începe examinarea *elementelor geografice* mai principale ale Dobrogei și cari sunt următoarele:

Dunărea, Țermul Mărei Negre și Seria înălțimilor Dobrogei. Din examinarea acestor elemente, vom deduce principalele linii de apărare ale Dobrogei.

Primul element geografic important al Dobrogei, este **Dunărea**. Frontiera despre Basarabia o forméză brațul Chilieii, până la punctul Pătlăgência și apoi cursul Dunărei, până la Reni.

Se scie că valórea unui rîu, depinde de doi factori mai principali: lungimea și volumul apelor; ori Dunărea în acéstă parte, îndeplinesce cu prisos aceste condițiuni; cursul ei fiind scurt, deci ușor de apărat și adâncimea ei sau volumul apelor fiind mare, este un obstacol destul de greu de trecut.

Punctele de trecere sunt două: unul în dreptul *Isaccei* și altul mai secundar, ceva mai în avale de Isaccea, în dreptul *Cartalului*, corespunzător în Dobrogea satului *Rakel*.

De la Reni la Brăila, în cotul format de Dunăre, se află o regiune băltósă, neposedând nici un punct de trecere, decât la extremitatea ei de Sud, la Ghecet în fața Brăilei. De la Brăila la Hârșova, Dunărea forméză *un obstacol imposibil de trecut*, din cauza celor două brațe ale Dunărei, precum și a terenului mlăștinos și plin de lacuri, pe care cele două brațe îl

închid într'ele și care are o lărgime de vr'o 15 km., formând un obstacol destul de serios.

La Hârșova ar fi un punct favorabil trecerei, căci aci apele Dunărei se string într'un singur braț. De la Hârșova la Silistra, Dunărea formeză *un al doilea obstacol*, asemenea imposibil de trecut, din cauza apelor ei și ale Borcei, care închid și ele o porțiune de teren mlăștinos și plin cu bălți, care poartă numirea de insula Balta, a cărei lărgime este de aprópe 12 km.

La mijlocul distanței dintr'ele Hârșova și Silistra, în dreptul Cernavodei, întâlnim *cel mai important punct de trecere* din Dobrogea în Muntenia, este *podul de peste Dunăre* iar la cea altă extremitate a obstacolului, în dreptul Silistrei (Bulgaria), întâlnim asemeni un punct favorabil treceri, care corespunde orașului Călărași, din fața Silistrei.

Al doilea element geografic, important al Dobrogei, este **Țermul Mărei Negre**. Acest țărm este lung de 234 kilometri, nu are ca *puncte favorabile debarcărei*, decat în porțiunile țărmului Mărei, cuprinsă într'ele *Constanța* și *Mangalia*. Pe tot restul țărmului Mărei Negre, începând de la Constanța în sus spre gurile Dunărei, nu mai întâlnim nici un punct favorabil debarcărei, din cauza regiunii marilor lacuri și a Deltei Dunărei, în dreptul cărora țărmul Mărei este cât se poate de jos și presărat cu lacuri și mlăștine. În dreptul Deltei Dunărei găsim însă două *puncte favorabile debarcărei* și anume: *Sf. Gheorghe* (Căterlez), la gura brațului cu asemenea numire și *Portul Sulinei*, la gura brațului cu asemenea numire.

Al treilea element geografic important al Dobro-

gei, este **Seria înălțimilor Dobrogei**, situate în partea de nord a ei și anume: *Culmea lui Isac* ce urmăzează d'alungul Dunărei și brațului Sf. Gheorghe, aproape paralel cu cursul lor. *Culmea Niculițelului* și a *Babadagului*, la sudul celei precedente și care merg aproape paralel cu ea.

În fine mai spre sud, către mijlocul Dobrogei întâlnim: *Depresiunea Cernavoda-Constanța*, cu *valul lui Traian*. În această depresiune, se văd urmele unui val roman, care poartă numele de valul lui Traian, ca și toate cele alte valuri romane, ale căror urme se mai văd încă și azi în Oltenia, Muntenia și chiar prin sudul Basarabiei. Aceste valuri, erau făcute în scop de a se opune invasiunii barbarilor, ce ar fi voit să treacă în imperiu roman, ale cărui limite se întindea până în aceste părți.

Valul roman din depresiunea Cernavoda-Constanța, care poartă numele de *valul lui Traian* începe chiar de lângă țărmul Mărei, din dreptul portului Constanța; apoi la o depărtare de câți-va kilometri de oraș, valul se bifurcă în două părți; uă parte la Nordu căi ferate Constanța-Cernavoda, până în dreptul Megidiei: de unde apoi dispare, pentru a apărea iarăși din nou și a se prelungi spre Dunăre, până la comuna Cochirleni, lângă lacul cu asemenea numire. A doua parte sau urmă de val roman, se mai vede la Sud de calea ferată și a cărui urmă se termină la sudul Megidiei, în dreptul punctului Tabiei Franțuzești. Între aceste două urme de val roman, se mai văd încă urmele unui val, care plăcă ceva mai la răsărit de punctul de bifurcare al celor d'ântăiu două valuri; merge paralel cu cel de la

Sud, tăind linia drumului de fer în trei puncte și apoi se împreună cu cel de la Nord, în apropiere de Megidie,

Asemenea mai putem menționa, ca elemente geografice ce au o importantă tactică, următoarele : *înălțimile Tabacului, pozițiunea Arab Tabiei și a împrejurimilor Silistrei, Calfachioi, Cocargea* etc.

Odată cunoscute aceste elemente geografice principale, putem să stabilim : *Liniiile de apărare ale Dobrogei.*

I. Linii de apărare contra unui atac viind de la nord.

Liniiile de apărare ale Dobrogei, contra unui atac viind de la nord, prin sudul Basarabiei sunt următoarele:

1. *Dunarea*, formeză o linie de apărare destul de puternică, fiind un obstacol destul de serios, prin volumul apelor și lărgimea ei. Pe această linie de apărare, avem de partea Dobrogei, trei puncte de sprijin importante și anume : *Isaccea, Rakel și Tulcea*. În cele d'antăi 2 puncte, concentrându-se forțe mai numeroase, se pot opri trecerile ce s'ar încerca să le execute Rușii; fie prin direcția monumentului rusesc din fața Isaccei, fie prin direcțiunea Cartalului, această din urmă trecere, ar corespunde punctului Rakel din Dobrogea. Tulcea formeză asemeni un punct de sprijin al linii Dunărei, putând intercepe navigațiunea pe gurile Dunărei. Șoseaua Tulcea-Isaccea-Măcin, ar servi ca linie de manevră trupelor ce ar opera înapoia linii de apărare a Dunărei.

2. *Culmea lui Isac, Niculițelului și Babadagului.*

Aceste trei culmi formază alte linii de apărare, înapoia liniei Dunărei și cari pot fi disputate Rușilor, în mersul lor spre Sud. *Șoselele Babadag-Măcin și Babadag-Hârșova* vor putea servi ca *linii de manevră*, trupelor ce ar opera înapoia acestor linii de apărare, înlesnindu-le mobilitatea precum și retragerea lor ; fie în direcțiunea Măcinului (la punctul de trecere Ghecet), fie în direcțiunea Hârșovei, unde asemenea se poate esecuta trecere în Muntenia.

3. *Linia depresiunii Cernavoda-Constanța.* Această linie coprinde valul lui Traian, sau urmele retransamentelor construite de romani, cari se mai văd încă și astăzi ; are ca *puncte de sprijin* la cele două extremități ale ei, *Constanța* de partea Mării și capul de pod de la *Cernavoda*, de partea Dunărei.

În resumat, acestea ar fi liniile de apărare, cari s'ar putea opune unei invasiuni rusesci prin Dobrogea, fie spre a merge spre Sud, în direcțiunea cadri-laterului bulgar, fie spre a întorce câmpul întărit Focșani-Nămălósă-Galați. În acest din urmă caz se mai adaogă ca linii de apărare, din nou linia Dunărei coprinsă într'e Galați și Silistra ; având ca *puncte de sprijin* : *Galați*, corespunzând trecerei ce s'ar încerca pe la Reni ; *Braila*, păzind trecerea de la Ghecet ; *Hârșova*, *Cernavoda* și *Silistra*, corespunzătoare asemeni la punctele de trecere, ce se poate esecuta din Dobrogea, în Muntenia.

II. Linii de apărare contra unui atac viind despre Mare.

Liniile de apărare ale Dobrogei, contra unui atac viind despre Mare sunt următoarele :

1. *Linia țărmului Mărei Negre.* Porțiunea țărmului Mărei Negre, coprinsă într'e Constanța și Mangalia, ar fi singura favorabilă debarcării trupelor mai numeroase; restul țărmului Mărei Negre de la Nordul Constanței și până la gurile Chiliei, fiind aprópe imposibil debarcării din cauza regiunii lacurilor și a Deltei Dunărei; de óre-ce in dreptul lor țărmul Mărei este cât se póte de jos, mlăștinos și pe alocurea și nisipos.

Punctele principale favorabile debarcării, din punctul de vedere strategic, ar fi două : *Constanța* și *Mangalia*; cari in acelaș timp forméză punctele principale de sprijin ale țărmului Mărei Negre.

Importanța militară a Constanței. Constanța are o mare importanță strategică, prin faptul că este situată la extremitatea depresiunii Cernavoda-Constanța și corespunde in acelaș timp, drumului cel mai bun și mai scurt, de la Mare la Dunăre. Însemnătatea ei militară mai reese, din rolul important pe care l'a jucat in timpul campaniilor trecute, ast-fel : În campania din 1828, când Turcii nu erau tari pe Mare, comit erórea a nu'și fortifica Constanța decât despre uscat, printr'o încingătóre aprópe continue; iar despre mare, nu o întăriră de loc. Acésta a făcut ca apărarea ei, să nu fie decât iluzorie; de óre-ce flota ruséscă apăru înaintea ei și debarcarea trupelor se efectuéă ușor; nefiind fortificată de partea

Mărei, Rușii se pun în legătură cu trupele lor, ce operau despre uscat; iar Turcii atacați din 2 direcțiuni, se retrag spre cetățile cadrilaterului.

În campania din 1877—78, se întâmplă invers, adică Rușii să fie mai slabi pe Mare; acești ocupând Constanța o întăresc de partea Mărei, de unde aveau a se ține mai mult; în adevăr, ei pot să reziste flotei turcești, ce apare în fața ei spre a o bombarda.

Căderea Constanței atrage după sine, căderea liniei de apărare, însemnată prin valul lui Traian (castrele romane), din depresiunea Cernavoda-Constanța. Această linie de apărare, nu are alte puncte de sprijin, decât la extremitățile ei; Constanța de partea Mărei și Cernavoda, capul de pod important, de parte Mărei.

Relativ tot la importanța Constanței, Mareșalul Moltke, dice: „Dacă vr'odată s'ar fortifica acest oraș nu trebuie uitat a face să intre în sistemul ei de apărare și cele 3 movile, situate la Nord în apropiere.“

Portul Constanței nu se presintă în bune condițiuni tactice, fiind așezat într'un eșind îngust, care poate fi ușor bombardat; el este în partea de Sud a orașului și nefiind adânc și nici sistematic construit încă, nu permite a da adăpost unei flote de război, nici chiar ancorarea a multe nave de comerț. Importanța cea mare ce a căpătat-o Constanța, prin construirea podului de peste Dunărea, a făcut pe guvern să aprobe reconstruirea și mărirea portului, a cărui lucrare s'a început deja anul acesta.

Mangalia, este al doilea punct de sprijin al liniei de apărare, însemnată prin țărmul Mărei Negre.

În dreptul ei se p^ote executa o debarcare ; de unde apoi trupele adverse, se port dirige spre Cernavoda sau spre Silistra ; ambele puncte importante pe Dunăre, favorabile trecerei în Muntenia. Din punctul de vedere militar, portul Mangaliei, se presintă în condițiuni mai bune, ca acel al Constanței, Sulinei și după unii chiar decât al Odesei : această însă numai în cea ce privesce pozițiunea lui naturală.

În timpul Genovezilor, Mangalia a jucat un mare rol ; în acele vremuri, ea poseda un port vast și bine construit ; azi însă, a dispărut aproape și nu a mai rămas, decât câte-va ruini ale vechiului zăgaz de pe atunci, cari actualmente servesc încă la adăpostul vaselor mici.

Langă țerm chiar și ceva mai jos de oraș, se întinde lacul Mangaliei, ai cărui țermi îi constituiesc un fel de cheu natural. Tăind bucata de pământ ce separă lacul Mangaliei de Mare, aci ar fi locul de adăpost, sau refugiu al flotei noastre de răsboi^u, în casul când o am poseda pe Marea Negră.

2. Linia Dunărei, de la Silistra la Brăila (Ghecet). Porțiunea cursului Dunărei, coprinsă într'e Silistra și Braila (Ghecet), ar mai forma a doua linie de apărare, sau obstacolul de disputat al Dobrogei ; în contra unui atac viind despre Mare, în casul când debarcarea pe țermii ei s'a efectuat. Punctele principale de sprijin ale acestei linii sunt : *Silistra*, *Cernavoda* și *Hîrșova*, de partea Dobrogei ; iar de partea Munteniei, am avea puncte de supraveghere la : *Călărăși*, în fața Silistrei ; *Fetești*, în dreptul Cernavodei ; *Piua Pietrei* și *gura Ialomitei*, în fața Hîrșovei și în fine *Braila*, în fața Ghecetului.

Importanța militară a Silistrei. Silistra împreună cu întăririle din jurul ei, formeză un punct de sprijin important al liniei Dunărei. În dreptul ei este un punct favorabil de trecere din Dobrogea în Muntenia, apele Dunărei fiind aci strânse într'o albie, iar imediat în avale apele ei se desfac în două, ale Borcei și Dunărei propriu zise, ce închid într'ele un obstacol destul de serios și imposibil de trecut, până în dreptul Hârșovei.

În trecut, când era sub stăpânirea Turcilor, Silistra și împrejurimile ei a jucat un mare rol; astfel ea era însărcinată să bată în flanc trupele rusești, în mersul lor prin Dobrogea, în direcțiunea Balcanilor orientali.

Importanța militară a Cernavodei. Cernavoda, este al doilea punct de sprijin și cel mai important de pe linia Dunărei. Ea corespunde extremității linii ferate și depresiunii Cernavoda-Constanța, precum și drumului cel mai scurt și mai bun, de la Mare la Dunăre. Aci este punctul cel mai favorabil de trecere, din Dobrogea în Muntenia, mai ales prin construirea podului de peste Dunăre, în această parte.

Fortificarea Cernavodei, sau cel puțin transformarea ei într'un cap de pod întărit, se impune din două puncte de vedere: fie a bate în flanc, trupele rusești ce ar trece Dunărea prin sudul Basarabiei și ar înainta spre sud, fie a apăra de front și împedica trecerea în Muntenia, a unui inamic ce ar veni despre Mare și ar înainta prin depresiunea Cernavoda-Constanța. Tractatul de la Berlin însă, oprește construirea de cetăți pe malul Dunărei; condițiune ce a fost cerută mai mult de Ruși, ca să nu

mai întâmpine dificultăți în campaniile lor viitoare, când ar mai avea de trecut acest fluviu. Rolul important pe care l'au jucat cetățile Dunărei, precum: Braila, Silistra, Rusciuk, Nicopoli etc. în campaniile lor trecute contra turcilor, a făcut pe Ruși să insiste și să smulgă congresului de la Berlin această condițiune.

Importanța militară a Hârșovei. Hârșova, ar fi al treilea punct important de sprijin al liniei Dunărei, în contra unui atac ce ar veni de la Nord, sau despre Mare. Înainte de construirea podului de peste Dunăre, din dreptul Cernavodei, Hârșova avea cea mai mare importanță, de ore-ce pe totă porțiunea Silistra-Braila, aci era punctul important de trecere (precum este încă și azi) din Dobrogea în Muntenia.

Ea ar trebui să fie întărită sau transformată într'un mic cap de pod întărit; de ore-ce în dreptul ei Dunărea și Borcea 'și strâng apele într'o singură albie, a cărei lărgime nu trece de 750 metri.

Importanța ei mai reese și prin aceea, că este locul de convergență al comunicațiilor ce vin, despre Cernavoda, Megidie, Constanța, Babadag și Măcin.

III. Linii de apărare contra unui atac viind de la sud despre Bulgaria.

Un atac, viind de la sud din partea Bulgariei, nu ar avea alt scop, decât ocuparea numai a Dobrogei; operațiile lor oprindu-se aci, căci obiectivul principal Bucurescii, fiind în altă direcțiune și liniile lor

principale de operație vor fi prin altă parte, iar nu prin Dobrogea.

Liniiile de apărare contra unui atac al Bulgarilor ar fi următoarele: *Întâia linie de apărare*, ar fi însemnată prin traseu frontieri, având pe ea următoarele pozițiuni tactice: *Posița de la Arab-Tabia*, pozițiunile *Tabacului*, *Asarlîc*, *Calfachioi* (dependinte de comuna Caraomer) și *Mangalia*. Acestea ar fi primele puncte de rezistența și din ele, cele 2 d'antăi de partea Silistrei sunt destul de tari prin pozițiunea lor naturală, în plus au o legătură înapoî destul de bună, aci va interveni rolul flotei care aducând trupe va putea întări această pozițiune de flanc care va gena chiar înaintarea Bulgarilor, pe restul frontierei în spre interioru Dobrogei.

O a doua linie de apărare, ar fi însemnată prin linia ce unesce *Rașova-Cocargea-Cobadin-Musurat* și cari ar fi chiar punctele de sprijin ale acestei linii; din aceste puncte, două au o mai mare importanță și anume: *Rașova* ce ar fi o poziție de flanc pe linia Dunărei, și *Cobadin*, nod important de comunicațiuni în centru; în fine *o a treia linie de apărare*, ar fi depresiunea Cernavoda-Constanța cu înălțimile de la sudul ei, precum și cu *valul lui Traian* (vechile castre sau retransamentele romane).

Linia ferată Cernavoda-Constanța, ar servi ca bună linie de manevră, liniei de apărare însemnată prin valurile romane din această depresiune, iar cele două puncte de la extremități, capul de pod de la Cernavoda de o parte și portul Constanța de cea altă parte, servindu-i ca puncte de sprijin principale în contra unui atac viind de la sud.

Paza frontierei despre Bulgaria, în timp de pace este încredințată unui Batalion de Vânători și Regimentului de Infanterie No. 34 din Constanța. Batalionul de Vânători 'și are companiile răspândite pe frontieră, în următoarele localități: Ostrov, Esenchioi, Caraomer și Mangalia; iar paza frontierei în intervalul cuprins între Carvan și Caraomer, este încredințată Regimentului din Constanța No. 34, care 'și are companii, în următoarele puncte: *Techederesi*, *Asarlâk* (Enişemli), *Hairanchioi* și *Derechioi*.

În tot lungul frontierei despre Bulgaria sunt 45 pichete, pentru paza frontierei.

Apărarea mobilă a Dobrogei, în timp de pace este încredințată unei Diviziuni active, cu reședința în Constanța, și care se compune din următoarele corpuri de trupă : 2 Regimente de Infanterie (Regimentul No. 33 Tulcea și Regimentul No. 34 Constanța), un Regiment de Călărași pentru întreaga Dobroge; un Batalion de Vânători la Ostrov și o Baterie de artilerie la Tulcea. Prin crearea bataliínelor de Vânători, două din acestea, Bataliínele 5 și 6, sunt destinate pentru Dobrogea, avându-și reședințele unul la Cernavoda (la podul de peste Dunăre) și cel-alt la Constanța. Restul necesar de trupe se póte ușor aduce cu ajutorul căilor ferate ce converg la Fetești și ușor trecute în Dobrogea, cu ajutorul podului de peste Dunăre, din dreptul Cernavodei.

PARTEA II-a.

DESCRIERE POLITICĂ-ADMINISTRATIVĂ

Istoricul Dobrogei.

Cei mai vechi locuitori ai Dobrogei, după toți scriitorii vechi, sunt Geții.

Geții ca și Dacii, etnograficește aparțin marelui familii Traco Iliriene¹⁾, pe care Herodote o pune ca pe cea mai mare în lume după Indieni²⁾. Traco-Ilirienii, s'au stabilit din timpurile cele mai vechi în peninsula Balcanică, în partea coprinsă într'e Dunăre și cele 2 mări ce mărginesc această peninsulă, Pontu Euxin (Marea Neagră) de o parte și Marea Adriatică de cea-altă parte; ei se sub divideau în o mulțime de popoare mici și prea puțin cunoscute, cari se grupau³⁾ astfel: Tracii la Est către Pontu Euxin și Ilirienii sau Pelasgi, către Adriatică; aceștia din urmă fiind strămoși Albanezilor, a căror limbă presintă o mare analogie cu a Românilor⁴⁾.

¹⁾ Herod. IV, 93. Cf. Strabon VII, III, 2; Chrysost., Orat. 71; Sieph. Biz. de la cuvântul Γετία (get).

²⁾ Herod., V, 3.

³⁾ După domnu Hăjdeu.

⁴⁾ Bolintineanu dă exemple numeroase de acesta. Ex.: Sociu = soț; lupta = lufă; peșce = pisce; minte = ment; tată = tate etc.

Printr'e popóarele Tracice, Geții erau în primul rând. Herodote îi numește cei mai resboinici și cei mai juști dintr'e Traci¹⁾.

Despre Traci însă, nu s'a putut încă bine stabili, la care mare familie etnografică aparțin. Tracii nu au lăsat de loc monumente scrise și unii se îndoesc chiar, că scrisul le-a fost cunoscut. Monumentele ce le găsim în peninsula Balcanică și Dobrogea, datez numai din vremea Romanilor.

Geții 'și fac intrarea lor în istorie cu Herodot. Ast-fel, din descrierea expedițiunei lui Dariu, regele Perșilor contra Sciților, Herodote scrie: „Înainte de a ajunge la Istru, Dariu subjugă mai întâi pe Geți, ce se credeau nemuritori“. Așa în cât din timpul lui Herodote, adică către mijlocul secolului V-lea înainte erei noastre, Geții locuiau, nu numai la Nordul Dunărei în vechia Moldovă de jos și Muntenia; dar chiar la Sud în Dobrogea. Pe Geți îi întâlni în drumul său Dariu și ei fură cei ce se opuseră înaintărei lui, când voi a trece Isterul (Dunărea de azi), în dreptul Noviodunum (Isaccea), în expediția lui contra Sciților.

Sciții ocupau precis, partea în care se stabiliră un secol mai târziu Geții și care corespunde la Basarabia și Moldova de azi. Tucidide ca și Herodote n'a cunoscut de cât pe Geții de dincolo de Dunăre, din Dobrogea. El îi descrie în numărul popórelor ce s'au stabilit în drépta Dunărei, în vecinătatea Pontului Euxin (Marea-Négră).

Mai târziu Filip al Macedoniei, în expediția ce o întreprinse contra cetăților grece ale Euxinului, îi

¹⁾ Herod. loc. cit.

întâlnesce tot pe Geți și asediază una din cetățile lor Usiditiana ; apoi face alianță cu Geții, luând în căsătorie pe Meda, fiica regelui lor, deși era măritată deja cu Olimpias ¹⁾.

O mare parte din scriitori romani, pun ca dată a trecerei Geților pe țărmul stâng al Dunărei, către anul 340, adică la finele domniei lui Filip al Macedoniei.

În cea ce privesce deosibirea dintr'e Geți și Daci ; cei d'antăi locuiau partea dreaptă a Isterului, către Pontu Euxin ; cei din urmă partea stângă a Isterului, cam către mijloc și cursul inferior al lui.

Partea locuită de cei d'antăi, în direcția Pontului Euxin se numea Mica Sciție, din cauză că o parte din Sciții ce locuiau în Sudul Rusiei actuale, trecură Tyras (Nistru) și Isterul (Dunărea) ; de unde primi și numele de Mica Sciție, ce era dat Dobrogei actuale, nume ce se întindea și la o mică parte încă din Tracia în direcțiunea țărmului Mării Negre ²⁾.

Prin faptul trecerei Geților și de cea l'altă parte (stînga) a Isterului, începu a se da aceeași numire de Daci și la Geți. Geții și Dacii, însă nu era ceva identic, căci de și presintă o înrudire, ca descendenți ai unei mari familii din Sud-Estul Europei, totuși ele formau 2 popoare distincte ca origine, limbă și istoric ³⁾.

¹⁾ Jorn., X. după Dion. Chrysostome ; Athénée, XIII, 2.

²⁾ Strabon. Geografie tradusă din grecește, de domnii de la Porte ; du Theil ; Coray, Letronne etc. Tom. 3. pag. 65.

³⁾ Tocilescu, Dacia înainte de Romani, 1880.

Trecuți de partea cea altă a Isterului, Geții se întinseră spre vest și se puseră ast-fel în contact cu Dacii. Aceste 2 popóre începură a-și stabili legătură de rudenie, așa că încurând începură a se confunda, așa încât unii istorici nu-i mai putură distinge, unii de alții. Legături politice însă nu există la început într'e aceste 2 popóre, ba chiar nu există nici într'e triburile Dace sau Gete.

Tocmai sub Boirebiste, Dacii și Geții, împreună cu alte popóre mai mici, formară un stat puternic. Sub Boirebiste¹⁾, începură incursiunile lor asupra populațiunilor din dreptul Dunărei, asupra cărora imperiul Roman avea deja supremație. Aceste incursiuni continuară și sub urmașii lui Boirebiste. În timpul lui Domitian, imperiul roman a trebuit se suporte chiar, umilința de a plăti un tribut anual lui Decebal, ultimul rege al Dacilor; însă această pată a fost curând ștearsă de împăratul Traian, care finii prin a subjuga pe Daci și a transforma Dacia în provincie romană prin coloni aduși din toate părțile imperiului.

În rezumat cele mai sus arătate, ar determina istoricul legăturii ce a existat într'e Geți, vechi locuitori ai Mesiei inferioare (Bulgaria și Dobrogea actuală) și într'e Daci, înainte de alipirea Daciei la imperiul roman.

Mica Sciție sau Sciția Pontică (Dobrogea actuală), căzând în puterea romanilor, prin cucerirea Mesiei Inferioare (secundă); avu să jöce un mare rol în istoria imperiului roman, mai ales în timpul lui Traian și al invasiunei barbarilor. Pe aci a trecut majoritatea

¹⁾ Contimporan cu Cesar și Octavian.

popórelor barbare, cari s'au stabilit în peninsula balcanică, sau chiar și prin cele alte părți ale Europei meridionale.

Romanii cât o avură în stăpânirea lor, stabiliră în Sciția Pontică, o mulțime de cetăți și castre ¹⁾ sau lagăre întărite. Ei stabiliră asemeni cetăți și lagăre sau castre și de cea altă parte a Isterului în Sudul Basarabiei și Munteniade azi ; al căror rol era și al unora și altora de a apăra fruntariile imperiului roman care se întindeau până în aceste părți, contra popórelor barbare ce ar fi, voit să invadeze Imperiul.

Prin Mica Sciție sau Sciția Pontică, în dreptul Isacei de azi (atunci Noviodunum), pe unde Darius, regele Persilor 'și aruncase un pod, trecură barbari în Mica Sciție (Dobrogea), locuind Mesia și d'alungu țărmilor Mării Negre, până dincolo chiar de Balcani, în câmpiile Rumeliei.

Mare parte din coloni romani ce se aflau în Mica Sciție (Dobrogea) precum și în Mesia inferióră (Bulgaria), se retraseră mai spre sud către Balcani, spre a fi în o mai mare siguranță contra invasiunilor barbare, cari încep a se succeda.

Balcanii serviră de refugiu la Daco-Romani din Mesia și Mica Sciție ; tot ast-fel precum serviră Carpați la cei ce locuiau pe țărmul stâng al Isterului, în Dacia propriu zisă.

Încă din timpul romanilor, colonii grece veniră și se stabilesc în Mica Sciție și mai mult pe litoral,

¹⁾ Aceste castre sunt și azi vizibile pe alocurea, în valul lui Traian din Dobrogea. Ele sunt încă și prin sudul Basarabiei, Moldovei (Județu Cuvurului și prin Muntenia și Oltenia chiar, urmele lor se văd încă.

d'alungu țărmului Mărei Negre formând cetățile Tomis, Calatis, Istriopolis etc, cari jucară un rol destul de important. Ast fel la Tomis, Ovidiu marele poet al Romei fu exilat aci, pentru că spusese adevărul asupra familiei Octaviu Cepias, și tot aci 'și scrise frumoșele sale elegii. El trăi numai 10 ani și muri la anul 771 a. u. c. în vîrstă de 59 ani. El fu înmormântat la Tomis, ce era capitala Sciției Pontice¹⁾.

Dintr'e barbarii cari trecură prin Sciția Pontică și unii chiar se stabiliră pe aci, putem cita pe Bulgarii. Aceștia trecură Isterul cam pe la anii 485, aprópe de sfîrșitul secolului V-lea; ei respândiră la început gróza ca și Hunii la venirea lor. După ce subjugară triburile Slave, cari ocupau deja de un secol și jumătate Mesia Inferióră și alte părți ale peninsulei balcanice; Bulgarii se stabiliră defnitiv în partea coprinsă într'e Dunăre și Balcani și care luă numele de Bulgaria (anul 680).

Majoritatea populațiunei însă, o formau Slavii care erau deja veniți din prima emigrațiune slavă ante istorică și care a precedat cu două-spre-zece sau trei-spre-zece secole, scosirea din nou a Slavilor în

¹⁾ Unii seriitori, într'e alti și Mihail Cagălniceanu susțin că Ovidiu, după uă scurtă oprire pe țărmu drept al Dunărei, merse la Akerinan (Cetatea Aită), unde muri și fu îngropat; totuși din scrierile lui și anume «Ponticele» se vede ca a trăit pe țărmii Pontului Euxin și anume la Tomis (Constanța de azi).

Venimus in Geticos fines; moriamur	}	Am venit pe țărmurile Getice, trebuie
in illis,		să mor acolo
Pareaque ad extremum, qua mea		Și sórta mea ast-fel cum a început,
coepit, eat.		să se împlinească până la sfîrșit.

Mesia, către începutul domniei lui Justinian sau chiar mai înainte.

Înconjurați de toate părțile de Slavi, deja mai civilizați, Bulgarii adoptară moravurile lor, limba și mai târziu chiar religiunea lor. Această asimilare se făcu foarte repede și către secolul IX Bulgarii deveniră complectamente slavi.

După căderea Romei, Mica Scîție împreună cu Mesia Inferiără trecu la imperiul Bizanțului și mai în urmă deveni un imperiu Româno-Bulgar. Influența însă a Slavilor, cari asimilară pe Bulgari așa de repede, făcu să nu se mai vorbescă de Daco-Romani ce trecuseră în Mesia Inferiără, deci și în Dobrogea de azi. Mai mult încă confuziunea de a nu se mai separa pe Slavi, de Daco-Romani, se întinde chiar la o epoca anterioară ocupării Mesiei de către Bulgari. Exemplu avem chiar azi, în Daco-Romani ce retrecură Dunărea din nou din Mesia în Sudul Munteniei de azi, cam la începutul secolului VII, cari sunt numiți Bulgari ¹⁾, de și în realitate nu sunt decât tot Daco-Romani, însă stînd în contact în Mesia Inferiără cu Slavi, aceștia au avut o mare influență și aprópe au fost slavisați, probă e limba lor ce o vorbesc și azi, prin satele și orașele de pe țărmul stîng al Dunărei de partea Munteniei.

Imperiul Româno-Bulgar, a jucat un mare rol prin luptele ce au avut cu împărații Bizanțului (Constantinopolului de azi).

¹⁾ Photin, I. 243.

Către anul 1386—1418, Mircea cel Mare, domnul Munteniei, învingând pe Sisman voevod bulgăresc, alipi Dobrogea 'a țara românească. El separă ast-fel pe Turci ce veneau despre Sud, de Tătari cari veneau din Bugeagu Basarabiei, spre a se stabili și unii și alți în această parte.

După Mircea, Dobrogea căzu din nou în puterea turcilor ce o stăpâniră până la 1878, când tractatu de la Berlin o alipi României.

Populațiunea Dobrogei. Astă-zi populațiunea Dobrogei, este de 225.669 locuitori, și este compusă din 12 naționalități răspândite pe o întindere de aproape 15.000 kilometri pătrați. Aceste naționalități sunt remășite din popórele barbare, ce au defilat prin această regiune, în mersul lor spre a se stabili în peninsula balcanică.

Cele 12 naționalități ale Dobrogei, sunt următórele : *Români, Turci, Bulgari, Ruși, Lipoveni, Tătari, Greci, Arabi, Armeni, Țigani, Ovrei și Germani.*

Din aceste naționalități și în urma aliperei Dobrogei la România (1878), majoritatea o forméază Români, acesta o spunem bazați pe ultimele date statistice, făcute în anii din urmă. Ei sunt remășite din vechii coloni Daco-Romani, ce au rămas în această provincie, precum și din cei ce au trecut în timpul din urmă, după alipirea ei la România.

Românii, locuesc mai mult d'alungul malului Dunărei, prin orașele Dobrogei, precum și prin unele sate construite din nou, în urma rășboiului din 1877 prin partea centrală a Dobrogei, precum : Carol I, Dorobanțu etc.

Turcii, sunt remășite din timpul invasiunei turcești, și cari s'au stabilit și rămas aci și după alipirea Dobrogei la România. Ei preferă a locui mai mult în părți ascunse; astfel satele lor se găsesc mai mult prin văi ascunse, în interior și partea Sudică a Dobrogei.

Bulgarii, sunt în mai mic număr ca Românii sau Turcii chiar. Ei locuiesc mai mult în partea de Nord și o parte din Nord-Est al Dobrogei, precum și prin orașe. În satele de pe frontieră se găsesc mai mulți Turci de cât Bulgari; majoritatea satelor lor sunt în împrejurimile Babadagului și Tulcei.

Tătari, au trecut întâia oară, către anul 1784; iar a doua oară în urma resbelului din Crimeea (1854). Ei sunt grupați mai mult prin partea centrală a Dobrogei, prin împrejurimile Megidiei. Ast-fel orașul Megidia a fost fondat în 1854 de Tataři veniți din Crimeea și s'a dat acest nume orașului, în onoarea sultanului Abdul-Megid, care domnea pe atunci.

Rușii, se împart în 2 categorii distincte: *Lipoveni* sau Moscoviții și *Rutheni*. Cei d'ântai trecură în Dobrogea, în timpul lui Petru cel Mare, care impunând o nouă reformă religioasă tuturor supușilor săi, aceștia preferiră a părăsi patria lor, numai pentru a-și păstra credințele lor religioase. Ei locuiesc mai mult prin părțile gurilor Dunărei și sunt pescari aproape toți. Ruthenii, emigrară în Dobrogea în urma desmembrării regatului Poloniei; ei aparțin grupului casacilor din Ucraina.

Germanii, sunt reprezentați în Dobrogea, prin o colonie așezată în partea nord-estică a Dobrogei, în satul Malcoci așezat într'e Tulcea și Mahmudia.

Ei sunt Alsacieni catolici și emigrați în Dobrogea, din Basarabia și Rusia, cam către anul 1850. Ei se mai găsesc și în județul Constanța prin dreptul Hârșovei. Ocupațiile lor de predilecție, sunt industria casnică, fabricarea untului și pășunatu vitelor. Germanii se mai găsesc și prin orașele Dobrogei, dar mai mult ca o populație flotantă.

Arabii, sunt în un număr foarte restrâns. Ei se stabilesc în urma resboiului Turco-Egiptean, cam către anul 1832. Ei locuiesc mai mult în satul Arab-Agi (Arab-Keni).¹⁾

Țiganii, origina lor pare a fi tartară sau din Indii. Ei sunt în număr mic și trăesc nomazi sau sedentari. Au o mare asemănare cu Turcii, mai ales că profesază aceiași religie.

Armenii, *Grecii* și *Ovreii*, sunt răspândiți mai în toate părțile Dobrogei, dar mai mult pe țărmii Mării Negre și prin orașe.

1. **Din punctu de vedere politic.** Dobrogea aparține României. Tractatul de la Berlin încheiat la 13 Iulie 1878, în urma resboiului din 1877—78, a dat României această parte de teritoriu ; luându-i însă cele 3 județe (Cahul, Bolgrad și Ismailu) ale Basarabiei, care trecură la Rusia.

Legi votate în 1880, de parlamentul românesc au organizat această provincie, dându-i un regim cu totul liberal. În virtutea acestor legi, toți locuitorii cari se găseau în această provincie la alipirea ei României și cari mai 'nainte erau supuși Turci, sunt considerați ca cetățeni români, fără distincțiune de

¹⁾ După cum îi descrie Papadopoulos în „Revue de Géographie“ din 1879.

religiune sau origine ; ei au devenit egali înaintea legii și au fost investiți cu toate drepturile cetățenesci, putând aspira chiar la funcțiuni publice. Se stabilesc instituțiunile administrative și comunale analoage celor din regatul României. Regimul proprietății imobiliare, rămâne regulat provisoriu prin legile otomane, dișma este oprită și înlocuită prin imposit.

Statul garantază libertatea conștiinței și se însărcinează cu întreținerea Moscheelor, pentru care se prevede în bugetul Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor, o sumă anumită și anume sunt fixate și orașele, se plătesce și personalul fie cărei moschee. Un seminar turcesc este înființat la Babadag.

Instrucțiunea primară este gratuită și destul de răspândită ; limba română este obligatorie în școli, alături cu aceia a fundatorilor dișelor școli. Ceva caracteristic este că locuitorilor Dobrogei, nu li s-a aplicat încă toate prerogativele prevăzute de constituție ; ast-fel Dobrogea nu are reprezentanți în parlamentul țării. În administrație toți funcționari, până și primarii orașelor, sunt numiți direct de guvern ; iar nu prin eligibilitatea orașenilor.

Din punctu de vedere administrativ. Dobrogea este administrată în acelaș mod, ca și restul țării românesce. Teritoriul ei se împarte în 2 județe : *Tulcea* și *Constanța*. Fie care diu aceste județe, se împart din punctul de vedere administrativ în modul următor :

I. **Județul Tulcea**, se subimparte în 4 plăși și anume : 1. *Plasa Tulcea*, 2. *Plasa Sulina*, 3. *Plasa Babadag*, 4. *Plasa Măcin*.

II. **Județul Constanța**, se subimparte în 5 plăși

și anume: 1. *Plasa Constanța*, 2. *Plasa Hârșova*, 3. *Plasa Megidia*, 4. *Plasa Mangalia*, 5. *Plasa Silistra-Nouă*.

În cea ce privește împărțirea administrativă a fiecărui județ în plăși, cu comunele și cătunele ce le aparțin și populația lor, se poate vedea în tabelul următor :

JUDEȚUL TULCEA

(Populațiunea totală 116.088 locuitori).

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
<p style="text-align: center;">PLASA TULCEA (Populațiunea 39.238 locuitori)</p> <p style="text-align: center;">Reședința plășei</p> <p style="text-align: center;">Comuna Cataloi (cătunul Cataloi).</p>			
1	Agi-ghiol	1817	{ Agi-ghiol.* { Sabangia.
2	Beș-tepe	1362	{ Beș-tepe.* { Pârlita.
3	Cășla	601	Cășla.*
4	Cataloi	1849	{ Cataloi.* { Cni-chioi.
5	Frecăței.	811	Frecăței.*
6	Mahmudia (Comună urbană).	1560	{ Gara-Suat. { Gorgova. { Mahmudia (têrg).*
7	Malcoci	1269	{ Malcoci.* { Prislava.
8	Meidan-chioi	1109	Meidan-chioi.*
9	Moru-ghiol.	1503	{ Dunăvățu-de-Jos. { Dunăvățu-de-Sus. { Moru-ghiol.*
10	Nicolițel	1778	{ Monastirea Saun. { Nicolițel.*
11	Parcheș	588	Parcheș.*
12	Sari-ghiol	1909	{ Calica. { Sari-ghiol.*

*) Acest semn indică reședința comunei.

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
13	Sari-Nasuf	1299	{ Beibușeac. Cara-Ibil. Sari-Nasuf.*
14	Satul-Nou	627	{ Ceatal-Chioi. Pardina. Pătlăgeanca. Satul-Nou.*
15	Somova.	1130	Somova *
16	Telița.	1154	{ Monastirea Celic-Dere. Poșta. Telița.*
17	Tulcea (Comună urbană).	19.062	Tulcea *

PLASA BABADAG

(Populațiunea 40.301 locuitori).

Reședința plășei

Comuna urbană Babadag.

1	Alibei-chioi	900	{ Ac-cadăn. Alibei-chioi.*
2	Armutli.	1176	{ Armutli.* Camber.
3	Atmagea	462	Atmagea.*
4	Babadag (Comună urbană).	3583	Babadag (têrg).*
5	Baș-chioi.	1691	{ Baș-chioi.* Cineli.
6	Bei-Daud	1779	{ Bei-Daud.* Cail-dere. Sari-ghiol.

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
7	Canli-Bugeac.	1318	{ Canlă-Bugeac.* Paşa-Caşia.
8	Caraman-chioi	1204	Caraman-chioi.*
9	Caranasuf	1466	{ Caranasuf.* Duingi.
10	Casap-chioi	2011	{ Casap-chioi.* Sariurt.
11	Casimcea	2361	{ Alifac. Caciamac. Casimcea.* Ceauş-Chioi. Cuciuc-Chioi.
12	Ceamurli-de-Jos . . .	1280	{ Caugagia. Ceamurli-de-Jos.*
13	Ceamurli-de-Sus . . .	2046	{ Camena. Ceamurli-de Sus.* Eschi-Baba. Hagi-Omer. Testemel.
14	Ciucurova	817	Ciucurova.*
15	Cogealac	2465	{ Cogealac.* Inan-Cişme. Tari-Verdi.
16	Congaz	1981	{ Congaz*. Hagilari. Satul-Nou.
17	Enisala	1220	{ Enisala.* Visterna.
18	Jurilofca	1763	Jurilofca.*

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
19	Nalbant.	1291	{ Nalbant.* Trestenic.
20	Orta-chioi	601	{ Dautcea. Orta-chioi.*
21	Potur	1419	{ Hamangia. Potur.
22	Sari-chioi	2514	Sari-chiioi.*
23	Slava-Rusescă . . .	2103	{ Baș-punar. Slava-Cerchezescă. Slava-Rusescă.*
24	Toc-Sofu	2250	{ Chirecilic. Culeli. Râmnicu-de-Jos. Râmnicu-de-Sus. Toc-Sofu.*
25	Zebil	1000	Zebil.

PLASA MĂCIN

(Populațiunea 24.864 locuitori).

Reședința plăsei

Comuna urbană Măcin.

1	Balabancea	1386	{ Balabancea.* Geaferca-Rusă. Hamcearca. Islam-Geaferca. Taița. Țiganca.
2	Carcaliu.	1672	Carcaliu.*

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
3	Cârlinari	1351	{ Ac-Punar. Cârlinari.* Hasanlari. Iaila. Omurlar.
4	Cerna.	1852	Cerna.*
5	Coium-Punar	1031	{ Ai-Orman.* Canat-Calfa. Coium-Punar
6	Greci	1624	Greci.*
7	Isaccea (Comună urbană),	3329	{ Isaccea.* Monastirea Cocos.
8	Jijila	1123	Jijila.*
9	Luncavița	1839	{ Luncavița.* Monastirea Tichilesci. Rachel.
10	Măcin. (Comună urbană),	3915	{ Gecet. Măcin (târg).*
11	Picinéga	1260	Picineaga.*
12	Pisica.	780	{ Azacîlau. Pisica.*
13	Satul-Nou	729	Satul-Nou.*
14	Turcôia	1063	{ Iglîța. Turcôia.*
15	Văcăreni	1910	{ Garvan. Văcăreni.*

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
<p style="text-align: center;">PLASA SULINA (Populațiunea 11.389 locuitori).</p> <p style="text-align: center;">Reședința plășei</p> <p style="text-align: center;">Comuna urbană Sulina.</p>			
1	Cara-Orman	795	{ Cara-Orman.* Uslina.
2	Chilia-Veche (Comună urbană).	2433	Chilia-Veche târg.*
3	Satul-Nou	1088	{ Letea. Satul-Nou.*
4	Sfântul-Gheorghe. .	725	Sfântu Gheorghe.*
5	Sfistofca	957	{ Periprava. Sfistofca.*
6	Sulina (Comună urbană).	5391	Sulina (târg)*

JUDEȚUL CONSTANȚA

(Populațiunea totală 109.581 loc.).

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CATUNELOR din cari se compune comuna
<p align="center">PLASA CONSTANȚA (Populațiunea 25.297 locuitori .</p> <p align="center">Reședința plășei</p> <p align="center">Comuna Caramurat (cătunul Caramurat).</p>			
1	Caraharman	1089	{ Caraharman.* Peletlia. Trajan.
2	Caramurat	1569	Caramurat.*
3	Carol I	1598	{ Carol I.* Dorobanțul.
4	Cicraci	2068	{ Caracoiu. Cavargic. Cogeală Cicraci.* Mamaia. Palas-Mic. Tașaul. Dolufacă.
5	Cobadinu	1109	Cobadinu.*
6	Constanța (Comună urbană).	10.18	Constanța.*
7	Gargalâc	1096	{ Gargalâc-Mare.* Gargalâc-Mic. Șahman.
8	Hasancea	883	{ Hasancea.* Mahometcea.

*) Acest semn indică reședința comunei.

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
9	Murfatlar	343	Murfatlar.*
10	Omurcea	778	{ Nazarcea. Omurcea.*
11	Palaz	1749	{ Anadolchioi. Canara.* Eforoslar. Palaz.
12	Pazarli	1350	{ Ester. Ghelengic. Pazarli.* Șeremet.
13	Techirghiol	1268	{ Agigea. Hasidoluc. Les-Mahale. Techirghiol.*

PLASA MEGIDIA

(Populațiunea 21.373 locuitori).

Reședința plășei

Comuna urbană Megidia.

1	Alacapa	1551	{ Alacapă.* Chiostel. Docuzol.
2	Biulbiul	1458	{ Buiuc-Biulbiul. Chiuciuc-Biulbiul.* Ende-Carachioi. Turc-Murfat.
3	Carabacă	753	{ Beșaul. Carabacă.* Cavgagi. Certic-Punar.

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
4	Caratai	604	{ Agi-Cabul. Caratai.*
5	Cernavoda (Comună urbană.).	2235	Cernavoda.*
6	Chioseler	710	{ Borunge . Chioseler.*
7	Cocargea	397	{ Alibei-Ciair. Cocargea.*
6	Cochirleni	1152	{ Cochirleni.* Ivrinez.
9	Enigea	1186	{ Adamclisi. Arabagi. Enigea.* Ius-Fanar. Mulciova. Pulucci. Talașman.
10	Mamut-Cuius	2103	{ Caciamac. Idris-Cuius. Mamut-Cuius.* Mircea-Vodă. Peștera. Șaidia. Turc-Amzali.
11	Medgidia (Comună urbană).	2449	Medgidia.*
12	Rasova	1818	{ Rasova.* Vlahchioi.
13	Seimeni	1182	{ Seimeni-Mari.* Seimeni-Mici.

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
14	Taşpunar	1738	{ Băltăgesci. Chior-Cisme-Român. Chior-Cisme Tatar. Şaragea. Taşpunar.*
15	Tortoman	2037	{ Azizie. Celebichioi. Defcea. Derinchioi. Facria. Geabacu. Satul-Nou. Tortoman.*
<p style="text-align: center;">PLASA MANGALIA (Populațiunea 16.608 locuitori).</p> <p style="text-align: center;">Reşedința plăşei</p> <p style="text-align: center;">Comuna urbană Mangalia.</p>			
1	Agemler	353	{ Agemler.* Cioban-Isa. Sofular.
2	Azaplar	769	{ Azaplar.* Carachioi. Erebiler. Mustafa-Aci.
3	Caraomer	2079	{ Alibechioi. Calfachioi. Canli-Cicur. Caraomer.* Cerchez-Chioi. Dauluchioi. Ducuz-Aaci. Ghiuvenli. Mamuşlu.
4	Cavaclar	285	{ Cavaclar.* Mangaci.

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
5	Cazil-Murat	653	{ Becter. Cazil-Murat.* Merdivenli-Punar. Terzi-Veli.
6	Chiragi	861	{ Acargea. Cadichioi. Casimcea. Chiragi.* Deli-Oruci. Hoşandin. Nalbant. Papucci. Valalâ.
7	Edilchioi	948	{ Amzacea. Edilchioi.* Enge-Mahale. Uzunlar.
8	Enghez	743	{ Casicci. Chiuciuc-Enghez. Enghez.*
9	Gheringec	1386	{ Ascilar. Başi-Punar. Copucci. Gheringec.* Haidarchioi.
10	Mangalia (Comună urbană).	1344	{ Comarova. Douë-Maiu. Mangalia.*
11	Musurat	1093	{ Buiuc-Muratan. Carlichioi Chiuciuc-Muratan. Ciatmalar. Musurat.* Urlichioi.

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
12	Osmancea	754	Osmancea.*
13	Osmanfacă	1407	{ Abdulah. Ebechioi. Osmanfacă.*
14	Sarighiol	1348	{ Acbași. Caracicula. Checige. Hagilar. Ilanlăc. Musteșep. Sarighiol.*
15	Tatlageac	754	{ Tatlageac-Mare.* Tatlageac-Mic.
16	Topraisar	796	Topraisar.*
17	Tuzla.	1035	{ Mangea-Punar. Pervell. Tuzla.*

PLASA HÂRȘOVA

(Populațiunea 21.837 locuitori).

Reședința plășei

Comuna urbană Hârșova.

1	Calfa	2313	{ Calfa. Curugea. Haidar. Mahometcea. Rahman.* Ramazanchioi.
2	Ciobanu.	1350	{ Cadi-Câșla. Ciobanu *

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CATUNELOR din cari se compune comuna
3	Dăeni.	1654	Dăeni.*
4	Gârliciu.	1292	Gârliciu.*
5	Ghisdăresci	1086	{ Ghisdăresci.* Tichilesci.
6	Hârșova (Comună urbană).	2448	Hârșova *
7	Ostrov	359	{ Aigar-Amet. Ostrov.
8	Sarai	2249	{ Balgiu. Carapelit. Dulgheru. Sarai.*
9	Șiriu	4477	{ Capugi. Cartal. Pantelimon. Erchesec. Muslu. Muslu-Bei. Satischioi. Șiriu.* Terzichioi
10	Topalu	2001	{ Boasgic. Topalu.*
11	Topolog.	802	{ Doeran. Topolog.*
12	Urumbei	806	{ Făgărașu-Nou. Urumbei.*

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
PLASA SILISTRA-NOUA			
(Populațiunea 23.389 locuitori).			
Reședința plăsei			
Comuna urbană Ostrov.			
1	Almalău	1590	Almalan.*
2	Aliman	575	Aliman.*
3	Asarlăc	783	{ Asarlăc.* Cherim-Cuius. Ghiol-Punar.
4	Bugeac	446	Bugeac.*
5	Baeramdede	927	{ Baeramdede.* Cealmagea.
6	Beilic.	1068	{ Bac-Cuius. Beilic.* Demircea.
7	Canlia	993	Canlia.*
8	Caranlăc	689	{ Caranlăc.* Curu-Orman.
9	Carvan	740	{ Carvan-Mare.* Carvan-Mic. Velichioi.
10	Cuzgun (Comună urbană).	842	{ Caraamat. Cuzgun.* Urliuia.
11	Dobromir	1025	{ Dobromir-din-Deal. Dobromir-din-Vale.*

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
12	Esenchiori	1463	{ Cuiugiuc. Esenchiori.*
13	Enișenlia	1142	{ Basarghian. Ciucur-Chioi. Enișenlia.* Nastradin. Techechiori.
14	Gărlîța	1389	{ Gărlîța. Gărlîța.*
15	Ghiuvegia	604	{ Calaiici. Ghiuvegea.*
16	Hairanchioi	613	{ Baș-Punar. Cara-Aci. Demircea. Hairanchioi.* Malcoci. Sevendic. Schender.
17	Lipnița	1272	{ Coslugea. Lipnița.*
18	Mărlénu.	971	Mărleanu.*
19	Oltina	1238	{ Cășla. Oltina.*
20	Ostrov	2802	Ostrov.*
	(Comună urbană .		

No. curent	NUMIREA COMUNEI	Populațiunea	NUMIREA CĂTUNELOR din cari se compune comuna
21	Parachioi	755	Parachioi.*
22	Regep-Cuius	954	{ Regep-Cuius.* Teche-Deresi.
23	Satul-Nou	808	{ Părjovia. Satul-Nou.*

— SFÎRȘIT —

ERATĂ

Pagina 14 rîndu 10 In loc de 546

" 22 " 27 " Vederésa
" 36 " 15 " ași
" 48 " 14 " câte-vase va

A se citi 456

" Vederósa
" aci
" câte-va vase

JUDEȚUL TULCEA

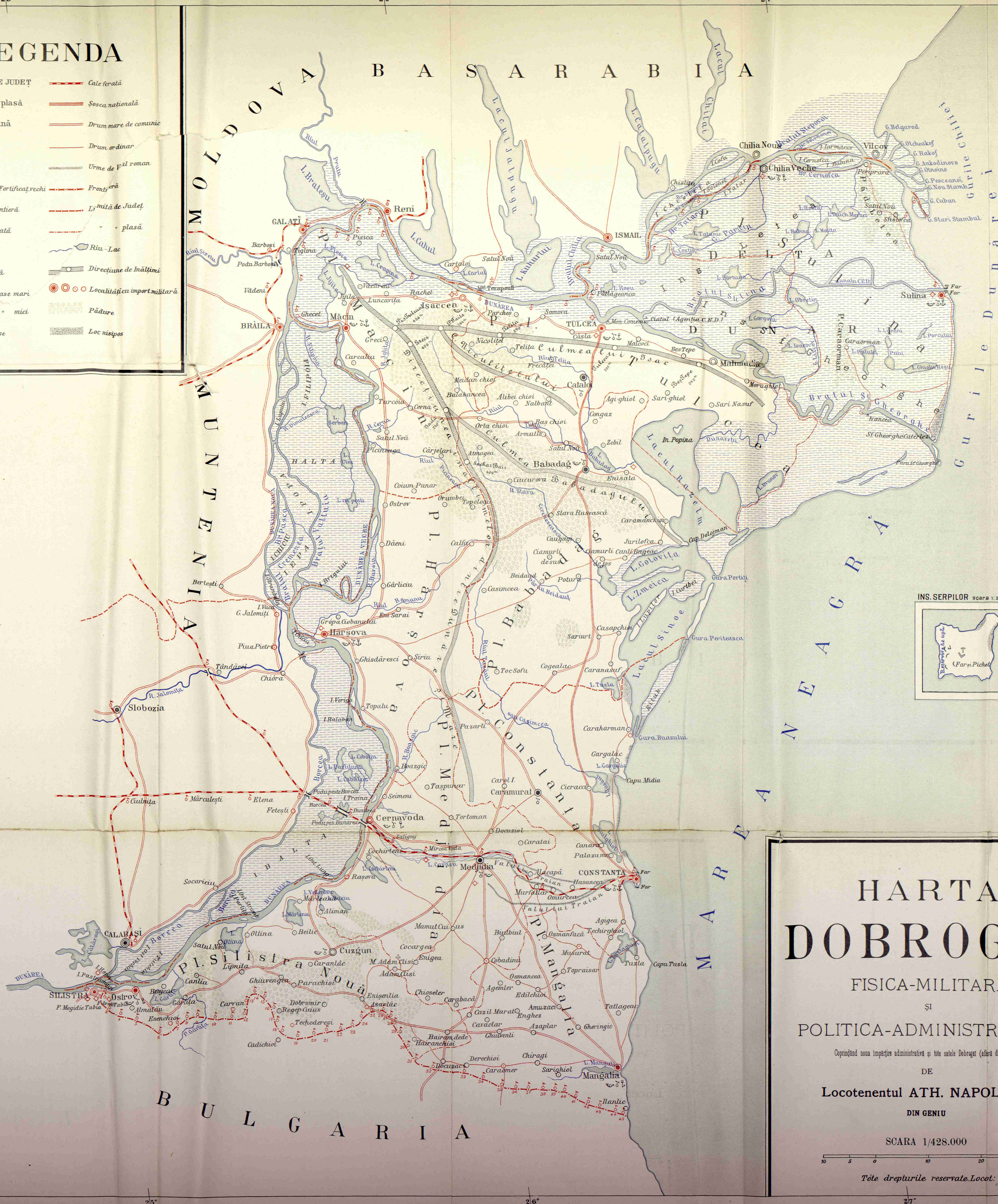
TABELA DISTANTELOR IN KILOMETRI DE LA O COMUNA LA ALTA

PLASA	DE LA		P A N A L A																												DE LA		PLASA																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
	COMUNA		COMUNA																												COMUNA																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										
TULCEA	Beştepe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

48131. Stabil mentul grafic I. V. Socec, Bucures I.

LEGENDA

● REȘEDINȚĂ DE JUDEȚ	— Cale ferată
● Reședință de plasă	— Șosea națională
○ Comuna Urbană	— Drum mare de comunicație
○ Comună rurală	— Drum ordinar
○ Cămin	— Urme de vâi romană
■ Monument-Ruine Fortificații vechi	— Frontieră
▽ Far-Pichet de frontieră	— Limită de Județ
● Stație de cale ferată	— " plasă
● Stație postală	— Râu - Lac
● Stație Telegrafică	— Direcțiune de înălțimi
⚓ Loc de ancorat vase mari	● Localități cu importanță militară
— " " " mici	— Pădure
— Locuri mîlinoase	— Loc nisipos

HARTA DOBROGEI

FISICA-MILITARA

SI

POLITICA-ADMINISTRATIVA

Coștinând noua împărțire administrativă și tute salele Dobrogei (afară de celele)

DE

Locotenentul ATH. NAPOLEON

DIN GENIU

SCARA 1/428.000

10 5 0 10 20 30 Kilom.

Tote drepturile rezervate. Locot. Ath. Napoleon

